DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 145. Czwartek, 4 (16) Lipca. 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2 —Miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY.—Najwyższy ukaz.—Dodatki do Najwyższych rozkazów.— Zastępstwo. —Urlopy.— Rozkaz ministra wojny. — Postanowienie komitetu urządzającego.—Rektor szkoły głównej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.—Warszawa. —Przegląd polityczny. — Telegramy.—Wiadomości telegraficzne.—Akt uroczysty.—Konkurs. — Przewodnik informacyjno-adresowy.—Loterja fantowa.—Kursa monet.— Podróż J. C. W. W. Ks. Włodzimierza Aleksandrowicza. — Ofiara na rzecz chorych i rannych wojaków.—Poświęcenie nowej świątyni.— Wyroby Szandora. — Austrja i ziemie słowiańskie. Demonstracje; kwestja organizacji armji.—Kwestje chorwacka i czeska. —Wybory do rady państwa.—Sprawy galicyjskie.—Prusy i Niemcy. Fortyfikacje bawarskie. — Francja. Układy z Tunisem.— Włochy i Rzym. Nowe okręgi militarne.—Turcja i ziemie słowiańskie. Zajście z Persją. — Organizacja landwery. — Skupczyna serbska.— Hiszpanja. Aresztowania.—Anglja. Izba lordów.— Ameryka. Powstanie przeciwko Juarezowi.— Azja. Wypadki w Japonji.—Korespondencje ze Lwowa.— Korespondencja handlowa z Gdańska.

FEJLETON.—Kronika sztuk pięknych.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Leopold Tabaczyński i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 3 (15) Lipca

Najwyższy ukaz z d. 9-go maja r. b., nadający Mikołajowi *Gogelowi*, posiadaczowi majoratu Zbyczyn w powiecie kozienickim, w takież posiadanie część folwarku Gorbatki w powiecie radomskim,—zamieszczony był w wczorajszym (143-im) numerze *Warsz. Dniew.*

Dodatki do Najwyższych rozkazów: z d. 24 czerwca. — Najjaśniejszy Pan, zwiedziwszy dziś w Kronsztadzie baterje Konstantynowską i Nr 10, raczył być zupełnie zadowolnionym z biegu prowadzonych robót, za co Jego Cesarska Mość oświadcza szczere podziękowanie Jego Cesarskiej Wysokości Jenerał Inspektorowi inżynierji; Monarsze podziękowanie towarzyszowi Jego Cesarskiej Wysokości jenerał-adjutantowi *Totlebenowi*; i Najwyższe zadowolenie budującemu ową twierdzę jenerał-majorowi z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Zwierewowi* i wszystkim innym zawiadującym osobom. — *Z dnia 26 czerwca.* — Najjaśniejszy Pan, raczył być dziś obecnym przy strzelaniu całej artylerji znajdującej się w obozie pod Krasnem-Siołem i w jego okolicach. Jego Cesarska Mość będąc w zupełności zadowolnionym z regularności i celności strzałów, oświadcza Monarsze podziękowanie wszystkim zwierzchnikom i udziela niższym stopniom biorącym udział w strzelaniu, po 25 k. na głowę.

Zastępstwo. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 3 czerwca Najmiłościwiej rozkazać raczył, ażeby na czas nieobecności zarządzającego ministerstwem morskiem w Petersburgu, udającego się na czas tegorocznej nawigacji dla obejrzenia eskadry wojskowej i portów baltyckich, członek rady admiralicji admirał *Balk*, znosił się z ministrami i interesa ministerstwa morskiego przedstawiał wyższym władzom; papiery zaś mają być jak dawniej adresowane do niego.

Urlopy. — Przez Najwyższy rozkaz do ministerstwa dworu Cesarskiego z d. 17 czerwca uwolnieni na urlop: do Rosji i za granicę: pełniący obowiązki wielkiego mistrza obrzędów przy dworze Jego Cesarskiej Mości, rzeczywisty radca stanu książe *Lieven*, na 4 miesiące; mistrz obrzędów dworu Jego Cesarskiej Mości *Durasow*, na 4 miesiące; za granicę: prezes kantoru budowli przy ministerstwie dworu Cesarskiego rzeczywisty radca tajny *Prokopowicz-Antourski*, na 4 miesiące; koniuszy dworu Jego Cesarskiej Mości *Chruszczow*, na 5 miesięcy; koniuszy dworu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza *Grot*, na 3 miesiące; lejbmedyk dworu Jego Cesarskiej Mości rzeczywisty radca stanu *von Harmann*, na 28 dni; do Rosji i za granicę na czas nieograniczony: mistrz dworu Jego Cesarskiej Mości, *hr. Potocki*.

Rozkaz ministra wojny z dn. 18 czerwca. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 15 czerwca Najwyżej rozkazać raczył: uwolnić po 4-ch ludzi na każdy sztab z podoficerów ochotników, znajdujących się przy petersburgskim, moskiewskim i warszawskim dywizjonach żandarmów.

W imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosij,
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wyjaśnieniu napotkanych przez Władze Sądowe w Królestwie wątpliwości, przy stosowaniu postanowień Ustawy Celnej, Komitet Urządzający, w skutek odniesienia się Ministra Finansów i na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Sprawiedliwości, postanowił i stanowi:

1) Poruczyć wszystkim tak Sądowym, jako też Administracyjnym Władzom Królestwa, aby w decydowaniu interesów odnoszących się do służby celnej stosowały się do przepisów wskazanych w Ustawie Celnej Cesarstwa, wydanej w r. 1857 tom VI Zb. Pr. Cesarstwa (wyd. 1857 r.) i do postanowień w uzupełnieniu i zmienieniu tejże Ustawy wydanych.

2) W skutek tego, moc obowiązującą Ustawy Celnej, wydanej wyłącznie dla Królestwa Polskiego w r. 1850, znieść, i

3) Wykonanie niniejszego Postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Sprawiedliwości i na wszystkie Władze Rządowe i osoby w Królestwie, w czem do kogo należy.

Działo się w Warszawie na 251 posiedzeniu dnia 7 (19) czerwca 1868 r.

Namiestnik w Królestwie,
Jenerał-Feldmarszałek (podp.) Hr. *Berg.*

Członek - Zawiadujący Czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator (podp.) *J. Sołowjew.*

Rektor Szkoły Głównej.— Uczniowie, którzy ukończyli kurs gimnazjalny i pragną przejść do Szkoły Głównej na rok naukowy 1868/9, obowiązani są zgłosić się do zapisu pomiędzy 10 (22) Sierpnia a 1 (13) Września r. b.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika sztuk pięknych.

Wystawa obrazów ś. p. Józefa Simmlera w pałacu hr. M. Potockich.

Zamiast od przeglądu ogólnych prac malarzy tutejszych, zgromadzanych i dostarczanych ciągle na „Wystawę sztuk pięknych," istniejącą w dawnym hotelu Gerlacha, rozpoczniemy tę kronikę artystyczną od samej tylko wystawy prac ś. p. Józefa Simmlera, która obecnie tak żywe wznieca zajęcie. Zresztą, przystępując do redagowania tej nowej w piśmie naszem rubryki, nie potrzebujemy mozolić się nad odszukiwaniem źródeł krajowego malarstwa. Wiadomo każdemu, choćby tylko z galerij portretów familijnych, istniejących jeszcze po zamożniejszych domach, lub z obrazów religijnych miejscowego pędzla — na jakim stopniu stało u nas malarstwo... Ani rysunku, ani kolorytu, ani nawet najmniejszego smaku artystycznego, nie ma w tych wszystkich zabytkach, których też większa część, przeniesiona do lamusów domowych, spoczywa tam pod pyłem zapomnienia. Spotykane niekiedy w magnackich domach, pojedyncze utwory znakomitszej wartości, nie wchodzą do historji polskiego malarstwa, albowiem są to utwory zagranicznych mistrzów, przebywających tu niekiedy, lub też robiących je na miejscu, na żądanie bogatych turystów ówczesnej epoki.

Tak więc, możnaby powiedzieć, że historja polskiego malarstwa rozpoczyna się dopiero w epoce Stanisławowskiej, gdy król, amator i protektor sztuk pięknych w ogólności — dał popęd rozwijaniu się, nie mnogich wszakże talentów. Bacciarelli, którego utwory, z owej epoki, tak powszechne zyskały uwielbienie, był także obcym artystą, a dopiero jego znakomity uczeń, Smuglewicz, który w wielu razach przeszedł swojego nauczyciela, może być uważanym za pierwszego, istotnie znakomitego malarza polskiego, choć tytuł taki należał się i Czechowiczowi, pełnemu talentu artyście.

Lecz o tych wszystkich, ogólniej traktujących wzrost naszego malarstwa szczegółach — traktować dziś nie będziemy— pragnąc jedynie dać czytelnikom sprawozdanie z wartości pracy i talentu jednego tylko artysty, którego dzieła, zgromadzone w tej chwili na jednem miejscu, utworzyły całą galerję.

Dla nas, wszystkie prawie obrazy J. Simmlera, są mniej więcej, starą znajomością. Niejednokrotnie w sprawozdaniach naszych, na innem miejscu, podziwialiśmy, nie tylko wielki talent i wytrwałą pracę tego artysty, lecz zarazem i nadzwyczajny a ciągły postęp jego pędzla, który z początku, ściśnięty cokolwiek, jakby pewną manjerą i wpływem sumiennego modelowania, następnie—szczególniej zaś w ostatnich czasach, nabrał szerokości, szlachetnego stylu i mistrzowskiego kolorytu. O dokładności rysunku i wypracowaniu akcesorjów, nie wspominamy, gdyż obadwa te przymioty, dawno już posiadał ołówek i pędzel, wykształconego w Monachijskiej szkole, naszego artysty.

Ś. p. Simmler, jest prawdziwym mistrzem w modelowaniu swoich portretów — a każdy z nich, wcześniejszy czy późniejszy, oprócz innych przymiotów, odznacza się życiem utrzymanem na płótnie tak szczęśliwie, iż zda się, każdemu z tych wizerunków brak jedynie głosu aby przemówił nim tak, jak przemawia wzrokiem i całą fizjognomją twarzy. Umieszczony w pierwszej zaraz sali, portret JW. Namiestnika, Hrabiego Berga — oraz stojący obok, portret pułkownika Fiszera, oprócz tylu innych, dalej stojących, jak pań, W., L., M., B. i t. d., świadczą o tem wymownie. Portrety też stanowią główny dział tego zbioru prac zgasłego przedwcześnie malarza — a wiadomo, co o wartości jednego z nich, pani M., powiedział najznakomitszy malarz dzisiejszy, spotkawszy go na wystawie paryzkiej.

Patrząc na dawniej robione portrety przez Simmlera i najnowsze jego w tym kierunku prace, zdumiewać się przychodzi nad niesłychanym postępem w ich wykonaniu. Szczególniej zaś portrety kobiet, które z początku Simmler traktował zbyt ciemno, używając za wiele, może asfaltu, później—wychodziły z pod jego pędzla tak świetne i delikatne karnacją, jakby je wykonali Amerling lub Winterhalter nawet. W istocie też, Simmler w traktowaniu akcesorjów i tych drobnych, filigranowych szczegółów ubioru, jak również w pełnych efektu rzutach światła, przypomina często utwory pierwszego z tych dwóch malarzy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
dnia 3 (15) Lipca.

Dzienniki wiedeńskie mocno są zadowolnione z tego, że nakoniec udało się w Peszcie deputacjom dojść do porozumienia w przedmiocie politycznych stosunków pomiędzy Kroacją a Węgrami, który to układ ma być jeszcze ratyfikowany przez sejmy Węgier i Kroacji. Tej ostatniej poczyniono znaczne ustępstwa: zapewniono jej finansową autonomję, nadano prawo przysyłania 31 deputatów do Pesztu dla obradowania nad sprawami wspólnemi dla wszystkich ziem węgierskich i takąż liczbę do delegacji dla obradowania nad sprawami wspólnemi całej monarchji. Jeżeli sejmy węgierski i kroacki zatwierdzą tę umowę, stanowić ona będzie kamień węgielny dualistycznej organizacji, a dzienniki wiedeńskie cieszą się głównie dla tego, że zdaje im się, iż czesi stawszy się odosobnieni w opozycji, nie będą mogli w niej wytrwać. Urzeczywistnienie tej nadziei, znacznie wzmocniłoby nową budowę austrjacką, lecz wątpliwem jest aby wiedeńscy politycy uczynili takie ustępstwa dla Czech, jakie stosunkowo proponowane są Kroacji, zatem dobrowolnego zbliżenia się czechów do stronnictwa konstytucyjno-niemieckiego spodziewać się nie można. Tymczasem probują z czechami środków surowości. Kiedy urzędowa *Wiener Abendpost* z oburzeniem odrzuca wieść, jakoby przedlitawski minister sprawiedliwości po to jeździł do Pragi, aby skasować wszystkie czeskie dzienniki na czas zbliżających się wyborów do sejmu, w rzeczywistości nie ma prawie dnia żeby nie było doniesienia o skazaniu jakiego dziennika czeskiego na wysoką karę pieniężną, a jego redaktora na mniej lub więcej długie, ciężkie więzienie. —Demonstracje przeciwko alokucji papiezkiej mnożą się; nie ma już prawie miasta niemieckiego, któregoby rada gminna nie zaprotestowała przeciwko mięszaniu się papieża do spraw wewnętrznych Austrji.—Prawo o obowiązku służby wojskowej, musi napotykać wielkie trudności w Peszcie, kiedy dla ich usunięcia, minister wojny baron Kuhn osobiście miał się tam udać; o ile słychać, węgrzy domagają się utworzenia osobnej narodowej artylerji, i to ma stanowić główną trudność.

Według wiadomości z Hiszpanji, wybuch powstania wyznaczony tam był na dzień 27 czerwca (9 lipca) i został uprzedzony przez aresztowania dnia poprzedniego. Celem jego, jak powiadają, było obalenie obecnej dynastji Burbonów i wyniesienie na tron księcia z domu orleańskiego. Ta okoliczność miała skłonić rząd francuzki do pomagania gabinetowi madryckiemu przez strzeżenie granicy, konfiskatę przemycanej broni i t. p.

W ciele prawodawczem francuzkiem z tak nadspodziewaną szybkością zatwierdzane są działy budżetu na rok 1869, iż według teraźniejszych obliczeń, sesja izby będzie mogła być zamknięta 13 (25) b. m., nie zaś koło 29 lipca (10 sierpnia) jak poprzednio przewidywano.

Za to włoska izba deputowanych nie może cieszyć się tak świetną nadzieją, gdyż rozprawy nad wydzierżawieniem monopolu tabacznego zaczną się dopiero 8 (20) b. m., do których to rozpraw wszystkie stronnictwa gotują się z taką gorliwością, że już teraz na posiedzeniach bywa dostateczna liczba członków do stanowienia uchwał. Gabinet podobno zamierza uczynić z tej kwestji, kwestję gabinetową.

Nowo mianowany turecki poseł w Teheranie, Riza-bej, zdołał załatwić w zadawalniający obie strony sposób, toczący się od pewnego czasu spór pomiędzy Persją a Portą, spowodowany pogwałceniem granicy przez tureckich dowódców i wydaleniem kupców perskich z Bagdadu.

W Japonji na nowo zaczęła się wojna domowa. Kiedy tajkun poddał się postanowieniom mikada, podwładni pierwszemu z nich dajmiosowie, pod przewodnictwem Ajdsena, oparli się takowym, wzięli się do oręża, i w kilku potyczkach pobili wojska mikada, tak, że w pierwszych dniach czerwca mieli zająć miasto Yeddo, oddane poprzednio przez tajkuna gubernatorowi mianowanemu przez mikada. Jednocześnie i arcykapłan z Kioto wystąpił pazeciwko mikadowi, dowodząc w proklamacji, iż przekroczył on swą władzę duchowną, mięszając się zbytecznie do spraw świeckich.

W Meksyku powstanie przeciwko Juarezowi, trwało ciągle w stanie Puebla, gdzie jeden z oddziałów powstańczych liczył 6,000 ludzi.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa.

Wiadomości telegraficzne.

* *Florencja, 11 lipca (29 czerwca).* Zapowiedziana interpelacja jenerała La Marmora postawioną zostanie dopiero we środę, 15-go b. m. Komisja wyznaczona do roztrząśnięcia kwestji wydzierżawienia monopolu tabacznego, mianowała deputowanego Martinelli swym sprawozdawcą. Rozprawy w tej kwestji rozpoczną się 20-go b. m. Powiadają, że rząd chce zrobić z przyjęcia jego propozycji kwestję gabinetową. *(Wolffs T. B.).*

* *Wiedeń 12 lipca (30 czerwca). Neue fr. Presse* donosi, że minister skarbu zamierza za kilka już dni zniżyć stopę procentową od przekazów hypotecznych o ½ procentu. *(Tamże).*

* *Praga, 13 (1 lipca).* Pomimo zakazu, odbył się meeting ludowy pod górą Prawda, koło miasta Luno (Laun). Przybyły liczne orkiestry i śpiewano mnóstwo pieśni narodowych. Za wdaniem się naczelnika okręgu, zgromadzenie rozeszło się spokojnie. *(Die Presse).*

* *Ischl, 12 lipca (30 czerwca).* Cesarz przybył dziś o godz. 9 przed południem w jak najlepszem zdrowiu do Ischl. *(Cor. Bür.)*

* *Monachium, 13 (1) lipca.* Książę następca tronu włoskiego i jego małżonka wyjechali ztąd dziś zrana, pociągiem kurjerskim, do Norymbergi. Powiadają, że udadzą się oni ztamtąd na kilka dni do Frankfurtu. *(Wolffs T. B.)*

* *Madryt 11 lipca (29 czerwca).* Wszyscy jenerałowie aresztowani przybyli już na miejsce ich przeznaczenia, z wyjątkiem tych jedynie, którzy czekają jeszcze na wywiezienie ich na wyspy Kanaryjskie.—Książę Montpensier nie wyjechał jeszcze do Londynu; zapewniają, że wyjazd jego nastąpi jutro. Wszędzie panuje spokojność. *(Tamże).*

---

* (Akt uroczysty). *Warsz. Dniew.* otrzymał następujące zawiadomienie: Gazety tutejsze wspominały już w swoim czasie o akcie uroczystym, który odbył się 16 (28) czerwca w instytucie Aleksandryjsko-Marjińskim w Warszawie, w obecności JW. Hrabiego Namiestnika w Królestwie, znakomitszych osób i licznej publiczności. Tymczasem w opisie tej uroczystości ominięte zostały niektóre szczegóły, nie pozbawione interesu, o których uważam za stosowne powiedzieć choć teraz kilka słów. Po rozdaniu nagród, uczennice wyższych klas odśpiewały utwory wokalne znakomitszych kompozytorów i wyjątki z oper, przy spółudziale orkiestry. Śpiew całym chórem wykonany został zgodnie i bardzo pięknie, dzięki staraniom nauczyciela A. Münchejmera; z liczby zaś utworów muzycznych, granych przez uczennice instytutu, zasługują na wielkie pochwały koncert Hertza na fortepjan z towarzyszeniem orkiestry, wykonany przez pannę Dombrowską, i koncert Kalkbrennera, na fortepian i orkiestrę, wykonany przez uczennicę V klasy, pannę Zeneidę Masłowską. Śmiało rzec można, że obie te uczennice przynoszą zaszczyt swemu nauczycielowi, p. E. Stolpemu. W końcu wykonany został hymn narodowy „Boże Cesarza chroń," następnie zaś publiczność oglądała rysunki, ćwiczenia kaligraficzne i rozmaite roboty ręczne, z których wiele zasłużyło na powszechne pochwały z powodu odrobienia artystycznego i starannego. Po nabożeństwie dziękczynnem w obu świątyniach, JW. Jenerał-Feldmarszałek opuścił instytut.

* (Konkurs). *Komitet towarzystwa zachęty sztuk pięknych w królestwie polskiem,* stósownie do § 2 go ustawy towarzystwa, ogłasza konkurs architektoniczny, na zaprojektowanie teatru ludowego, w którym to konkursie mogą przyjąć udział tylko artyści w kraju zamieszkali.

Dziwnego, bo smutnego i radosnego razem, wrażenia doznaje mieszkaniec Warszawy zwiedzający tę wystawę obrazów Simmlera! albowiem ciągle prawie otaczają go twarze znajome, żyjących lub umarłych ludzi—z których jedna tylko, w skutek wilgoci, umiera na płótnie. Jest to portret oznaczony numerem 39, który już kiedyś, przed kilkunastu laty, widzieliśmy wiszący na wilgotnej ścianie, w domu prywatnym.

Pod wpływem tych spojrzeń, zwróconych nań do koła, z płócien— a tak żywych, jakby je iskra ducha wskrzesiła, zwiedzający tę galerję. mimowoli przypomina sobie różne, zapadłe już w przeszłość stosunki życia i wypadki.. I powoli zda mu się, że znajduje się w kole żywych ludzi, którzy wołają nań głosem tak wymownego milczenia... jaki wydają niekiedy drzewa na puszczy do zamyślonego wśród ich szumu wędrowca!

Ale rodzaj portretowy, choć reprezentowany najliczniej w sumie prac Simmlera, nie jest ostatecznym wyrazem jego talentu. Kulminacyjnym jego punktem stałby się był może rodzaj historyczny, w którym artysta postawił takie arcydzieło jak „Przysięga Jadwigi." Podziwiany powszechnie „Zgon Barbary," znany każdemu prawie z Wystawy sztuk pięknych — obraz istotnie piękny, znakomity nawet, któremu jednak brak powietrza i delikatnej estetyczności w pojęciu niektórych szczegółów, zarzucić można — zdrobniał prawie w obec tego mistrzowskiego płótna! Trudno, nawet wśród arcydzieł prawdziwych, wielbionych przez świat cały, znaleźć szlachetniejsze oblicze nad twarz Jadwigi, spokojną, zda się, a zdradzającą wzruszenie w łzie spadającej z oka, i nad twarze dwóch stojących przed nią i za nią postaci. Zresztą, na całym forgruncie tego obrazu, wszystkie osoby tak wymownie opowiadają widzowi dzieje tej sceny w najdrobniejszych jej szczegółach, że obraz zamienia się w dramat. któremu innych słów nie potrzeba. To część psychiczna tego arcydzieła — a ileż wartości leży w samem traktowaniu jego, w wzorowem modelowaniu tych głów tak żywych—nakoniec, w pedantycznej prawie sumienności, z jaką opracowano tam najdrobniejszy szczegół ubiorów, lub ornamentów współczesnej epoki! Gdyby Simmler nic więcej nad „Przysięgę Jadwigi" nie wykonał—to samo jedno to dzieło jego, dawałoby mu prawo zasiąść w panteonie sztuki, z wawrzynem na skroni! Różny bardzo rodzajem, a raczej treścią i rozmiarami, lecz mało niższy wartością, jest obraz wystawiający „Wychowanie Żygmunta Augusta." Co to za życie, jaki ruch w tym jednym fragmencie! Ile wdzięku w twarzach i postaciach kobiet, jaki charakter w obliczach mężczyzn? trudno opowiedzieć. Na żywe oczy trzeba zobaczyć i żywem sercem uwielbić ten śliczny, pełen ogromnego talentu utwór artysty.

Kto chce zrozumieć, jaki szlak ogromny przebiegł talent Simmlera, jaki przedział rozgranicza pierwsze utwory tego artysty od ostatnich, niech spojrzy naprzód, na dwa obrazki, szkice prawie, wyobrażające sceny z Marji Malczewskiego, a potem... niech wzrok przeniesie na „Przysięgę Jadwigi". Cała przepaść rozdziela te utwory!

Ale i religijny rodzaj nie obcym był talentowi naszego artysty. Dawniej już, ocenialiśmy niepospolitą wartość jego „Trzech Marij," na ktore pada z daleka smutny cień Golgoty—pierwej jeszcze nawet, w „Św. Cecylji" i „Dawidzie grającym na arfie"; szczególniej zaś w tym ostatnim, podziwialiśmy bogactwo charakteru, a i wizerunek Chrystusa w pół figurze, jak by pod wpływem Holbeinowskich kreacij tworzony, posiada nie małą wartość. Święty Jan Chrzciciel, choć mu pod względem rysunku i koloru nic do zarzucenia nie mamy, jako kompozycja, nie tyle nas zniewala—może z powodu, że patrząc nań, przypomnieliśmy sobie żywo, takiż sam obraz Ribeiry, nierównie wyższy siłą i pomysłem. Ostatnim utworem Simmlera w tym religijnym rodzaju, jest niedokończony Chrystus na krzyżu. Może po ukończeniu, obraz ten byłby arcydziełem nawet—o tem nam sądzić nie wolno—taki jak jest obecnie—pomimo ogromnej wartości rysunku i szlachetności w konturach — nie zachwycił nas jednak. Głównie, sam wyraz oblicza Zbawiciela, nie przystał do pojęcia, jakie o niem wyrobili w nas Guido Reni i Corregio. Jest to więc już tylko indywidualne nasze zdanie, które ani wzroku, ani pojęć ogółu, obowiązywać nie może.

Niepodobna jest nam wyliczać szczegółowo wszystkich dzieł Simmlera, obecnych na tej wystawie, a których artystyczna wartość zasługuje na szczególniejszą uwagę Z rodzajowych prac jego, zachwyciła nas „Familja cyganów," przypominająca drob-

mieszkali, bez względu na ich kwalifikacją. *Warunki:* 1) Konkurs obecnie otwarty, zamknięty zaś będzie z dniem 3 (15) stycznia 1869 r. 2) Wszystkie na termin złożone i zgodnie z programem wykonane projekta, będą wystawione w salach wystawy towarzystwa, do końca miesiąca stycznia 1869 r.; w ciągu tego czasu, Komitet ogłosi przysądzenie nagrody towarzystwa dla autora za najlepszy uznanego. Nagroda ustanawia się rsr. 300. Projekt nagrodzony staje się własnością towarzystwa zachęty sztuk pięknych i do jego zbiorów przechodzi. 3) Utwory przedstawione do konkursu, winny być złożone lub przesłane *franco* na ręce kustosza T. Z. S. P. najpóźniej do 3 (15) stycznia 1869 r. Każda tablica projektu opatrzona być winna epigrafem lub znakiem rysunkowym, który to epigraf lub znak, umieszczony także być ma na dołączonej zapieczętowanej kopercie, mieszczącej wewnątrz nazwisko i zamieszkanie autora projektu. 4) Teka lub pakiet z rysunkami, oraz koperta, będą opieczętowane i oznaczone numerem przez kustosza przy ich przyjęciu, oddawca odpowiednie pokwitowanie od tegoż otrzyma, które następnie posłuży jako dowód do odebrania projektu. Wszystkie projekta z nierozpieczętowanemi kopertami zwrócone będą za ukazaniem kwitu, wyjąwszy: projekt nagrodzony, oraz koperty należące do projektów, o których komitet uzna za stósowne uczynić w ogłoszeniu pochlebną wzmiankę, i podać do wiadomości ogółu nazwiska ich autorów. *Układ budowli:* Położenie placu przeznaczonego do budowy jest narożnem, a figura jest trapezem, w którym jeden z dwóch boków, równoległych od strony publicznego placu, wynosi stóp rosyjskich 131; bok drogi równoległej, dotykający posesji sąsiedniej stóp rosyjskich 258; bok trzeci do powyższych prostopadły, również do sąsiednich posesij przyległy z prawej strony, uważając od publicznego placu wynosi stóp ros. 193; bok czwarty przyległy do ulicy z placu publicznego wychodzącej, zamyka trapez. Zużytkowanie części lub całości placu przeznaczonego do budowy, oraz figura planu do budowli, pozostawia się projektującym. — *Sala widzów* winna pomieścić 1,500 osób i 45 do 50 osób w orkiestrze, otoczoną być ma dostatecznie szerokimi korytarzami i obsłużoną wygodnemi schodami. Urządzenie wewnętrzne tej sali, jej akustyczność, wygoda i stopień ozdobienia pozostawia się przezorności projektujących. Widownia powyższa poprzedzona być winna westibulem, czyli obszerną sienią, do której przylegać mają: kasa do sprzedaży biletów, oraz kontrola i skład ubrania widzów. Na pierwszem piętrze pomieszczona będzie obszerna sala, obsłużona głównemi schodami dla wypoczynku widzów pomiędzy aktami. - *Sala sceny,* jej otwór od strony widowni, jej głębokość, kształt, wymiary części dolnej i górnej dla ruchu maszynerji, odpowiednią wielkość mieć winny. Przy scenie lub blizko niej, pomieszczone będą magazyny, służące do składu i wystawiania dekoracji i machin, sala dla aktorów, aktorek i figurantów, biuro dla reżysera i kasjera, garderoby: męzka i żeńska. Liczne schody obsługiwać winny tę część budowli, a oddzielne dla składu teatralnego, to jest dla aktorów i aktorek. Tak scena, jak i widownia obsłużone być mają stosownie rozmieszczonemi na różnych piętrach wygódkami. Urządzone także być ma pomieszczenie dla oddziału straży ogniowej wraz z sikawką do dozoru podczas przedstawień. Na piętrze pomieszczone być mogą: cukiernia i restauracja, skomunikowane z mieszkaniami cukiernika i restauratora. Na piętrach oprócz pomieszczenia służby teatralnej, winny być urządzone mieszkania dla dyrektora i reżysera teatru. Każdy projekt składać się będzie z planów: suteren, parteru i pięter, z dwóch elewacij, dwóch główniejszych przecięć i szczegółów dekoracyjnych. Plany i elewacje sporządzone być mają na skalę $^1/_{120}$ naturalnej wielkości, szczegóły na $^1/_{60}$. Do projektu dołączony być winien opis objaśniający: Konstrukcje, ozdobienia, użycie materjałów, system ogrzewania, oświetlania, przewietrzania i zaopatrzenia wodą.

* (Przewodnik informacyjno-adresowy). Doszło do naszej wiadomości, że naczelnik wydziału informacyjno-adresowego przy zarządzie warszawskiego ober policmajstra p. Wiktor Dzierżanowski, korzystając z dozwolenia władzy, zbiera wiadomości do mającego się wydać przez niego, jeszcze w roku bieżącym, dla dogodności publicznej, *Przewodnika informacyjno-adresowego* m. Warszawy. Przewodnik ten, zamierza on wydawać corocznie, na wzór istniejących oddawna w każdem większym mieście zagranicznem *Adresbuchów,* w dwóch językach oddzielnie, to jest ruskim i polskim. Przeglądaliśmy spis przedmiotów mających się mieścić w tym *Przewodniku* i możemy zapewnić, że obejmować on będzie wszelką informację i wskazywać wszystko co tylko może interesować każdego mieszkańca bez względu na stan i zatrudnienie; szczególną zaś przysługę przyniesie klasie handlowej, przemysłowej i przedsiębierczej. Na wydawnictwo takiego przewodnika dawno oczekujemy; brak jego w tak znacznem i handlowem mieście dotkliwie czuć się dawał, albowiem chociaż mieliśmy od czasu do czasu niektóre informacje i adresa umieszczane po kalendarzach, lecz te nie były nigdy kompletne, a co gorsza często niedokładne. Obecnie zaś możemy się na pewno spodziewać, że w *Przewodniku* p. Dzierżanowskiego nic ważnego nie będzie pominięte, albowiem z urzędu swego jako naczelnik wydziału informacyjno-adresowego znając ten przedmiot, doskonale posiada nadto takie środki do uskutecznienia swego zamiaru, jakie nie mogą być w żaden sposób dostępnemi dla prywatnego wydawcy podobnego rodzaju książki.

* (Loterja fantowa) na korzyść zakładu starców i sierot pod opieką kolegjum kościelnego ewangielicko-augsburgskiego w Warszawie, ma się odbyć jutro, we czwartek, jeżeli pogoda nie zawiedzie.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 12	*dziś* rsr. 1 kop. 12.
Za frank	„ „ — „ 31	„ „ — „ 31.
Za złoty reń.	„ — „ 68	„ „ — „ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Podróż J. C. W. W. Ks. Włodzimierza Aleksandrowicza). Ajencja telegraficzna ruska podaje następującą wiadomość z Irkucka, z daty 21 czerwca (3 lipca): Dla przywitania Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza w chwili przyjazdu do Syberji zachodniej, wyjeżdżają z Irkucka do Tomska deputowani od wszystkich stanów.

* (Ofiara na rzecz chorych ranionych wojaków). Kapelmistrz orkiestry pawłowskiej pan Fürstne przysłał do głównego zarządu towarzystwa opieki nad chorymi i ranionymi wojakami 226 rs., zebranych na koncercie danym przez niego w d. 15 czerwca na korzyść pomienionego towarzystwa. *(Rus. Inw.)*

* (Poświęcenie nowej świątyni w klasztorze sergiejewskim św. Trójcy). W gazecie *Moskwa* donoszą, że 30 czerwca odbędzie się w klasztorze sergiejewskim św. Trójcy poświęcenie przez moskiewskiego metropolitę Inocentego świątyni wystawionej przez honorowego obywatela Pawła Curykowa nad grobem błogosławionej pamięci Filareta, metropolity moskiewskiego, pod wezwaniem św. Filareta.

* (Wyroby Szandora). W *Gołosie* wydrukowano następującą uwagę: Obwieszczenia L. Szandora o wiecznej świecy i lampie belarinowej podnieciły moją ciekawość, i zaszedłem do magazynu Szandora, dla obejrzenia tych nowych przyrządów. Zastałem tam samego p. Szandora, który zajął się osobiście objaśnieniem mi konstrukcji wyrobów i praktyczności ich pod względem ekonomicznym. Swieca, nazwana przez niego wieczna, ma formę zwyczajnej świecy stearynowej, pali się także białym ale większym płomieniem. Cała konstrukcja świecy tak prosta, że nawet dziecko potrafi obchodzić się z nią, przy używaniu zaś jej nie grozi żadne niebezpieczeństwo. Swieca pali się przez 9 — 10 godzin równym płomieniem, i płomień ten nastawia się według życzenia zapomocą dorobionego do świecy regulatora; świeca sama, jako zrobiona z metalu rozumie się nie zapali się, a pali się znajdujący się w niej i dolewany w miarę potrzeby płyn; dla tego to nazywa się ona wieczną. Osm takich świec pali się 80 godzin, i kosztuje tylko $12^1/_2$ kop., gdy tymczasem świece stearynowe palą się 32 godzin i kosztują 27 k. Różnica zatem bardzo znaczna. Lampa belarinowa zasługuje na szczególną uwagę. Z powierzchowności nie można jej odróżnić od zwyczajnej lampy, ale ma ona dwie nieporównane z ostatnią zalety, a mianowicie, że szkło na lampie nie może nigdy pęknąć (gdyż jest ono z przezroczystego kamienia), a podrugie, że lampa belarinowa służyć może za fajerkę, na której wszystko można smażyć. Płyn używany do lamp belarinowych nie ma żadnej woni, godny uwagi swoją czystością i nie może być podrabiany, gdyż jak najmniejsze przymięszanie czyni go niezdatnym do używania. Radzę ludziom praktycznym przypatrzyć się nowym wyrobom p. L. Szandora i przekonać się osobiście o ich niewątpliwej wyższości nad innemi.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Demonstracje.—Kwestja organizacji armji). *Wiedeń, 11 lipca.* Demonstracje przeciw konkordatowi i allokucji nie ustają, i wkrótce nie będzie już w Austrji żadnego takiego miasta niemieckiego, któreby nie wynurzyło swych w tym względzie uczuć w rezolucji lub adresie. Przeciwnie, miasta nie niemieckie zachowują się bardzo spokojnie, i jedynie w Trjeście przyszło do małego zgromadzenia ludowego, które atoli skierowane było nie tylko przeciw allokucji, lecz także przeciw nielubionemu namiestnikowi baronowi Bach.—Jak znaczne są trudności, podnoszone w Peszcie przeciw nowemu prawu o organizacji armji, okazuje się ztąd, że baron Kuhn, ogólnopaństwowy minister wojny, udaje się osobiście do Pesztu, dla naradzenia się z ministerstwem węgierskiem i ze stronnictwem Deaka względem wynalezienia środka dla pogodzenia sprzecznych poglądów. Na czem właśnie zależą te trudności, pisma peszteńskie nie wspominają wcale, pisma zaś wiedeńskie nic w tym względzie nie wiedzą; lecz podług wiadomości autentycznych, węgrzy mają dopominać się o uorganizowanie osobnej artylerji narodowej, które to żądanie zostanie zapewne odrzucone ze względu na to, co już doświadczono z byłym 5-ym pułkiem artylerji. (*Nordd. A. Z.*)

* (Kwestje chorwacka i czeska). Dzienniki wiedeńskie zastanawiają się z wielkiem zadowoleniem nad tym faktem, że tak zwanym deputacjom regnikolarnym w Peszcie powiodło się osiągnąć, co do stosunku państwowego pomiędzy Chorwacją i Węgrami, takie porozumienie, które uzyska bezwątpienia zatwierdzenie obu sejmów. Co się tyczy przedewszystkiem doniosłości szczegółów tego porozumienia, dość jest wspomnieć, że Węgry przyznały Chorwacji zupełną autonomję pod względem finansowym i nawet przystały na gwarancję dla pokrycia właściwych wydatków krajowych w wysokości 2,200,000 guldenów, oraz że Chorwacja posyłać będzie do sejmu węgierskiego 31 deputowanych dla naradzania nad sprawami wspólnemi krajów koronnych węgierskich i weźmie udział, w takimże stosunku liczebnym, w obsadzaniu delegacji do roztrząsania spraw ogólnopaństwowych. Ratyfikacja tego porozumienia przez sejmy plenarne w Peszcie i Zagrzebiu, stanowić będzie, o ile tyczy się to wschodniej połowy monarchji austrjackiej, uwieńczenie gmachu organizacji dualistycznej, albowiem po osiągnięciu pojednania pomiędzy Chorwacją i Węgrami, zapełnioną zostanie ostatnia próżnia, z której stronnictwo centralistyczne mogłoby jeszcze skorzystać dla ponownej reformy stosunków wewnętrznych w Austrji. Ze względu na takie położenie rzeczy, dziwić się poniekąd należy, iż publicystyka wiedeńska, która nie pozbyła się jeszcze całkiem zachcianek centralistycznych, okazuje szczególniejszą radość z powodu osiągniętego w Peszcie porozumienia. Lecz przy bliższem rozpatrzeniu się, zjawisko to stanie się natychmiast zrozumiałem, radość bowiem prasy wiedeńskiej spowodowaną została nadzieją, że po pojednaniu się Chorwacji z danemi okolicznościami, Czechy nie będą mogły wytrwać długo w swej opozycji i będą zmuszone do uznania praw grudniowych i wypływającej z tych praw przewagi liberalizmu niemieckiego. Ze względu na trudności, jakie uporczywa opozycja czeska stawia powszechnemu wprowadzeniu w wykonanie nowych instytucij, nadzieja ta jest łatwą do zrozumienia, urzeczywistnienia zaś jej życzyć należy w interesie monarchji austrjackiej; lecz zwrócić także należy uwagę na tę okoliczność, że Węgry poczyniły na rzecz Chorwacji takie ustępstwa, jakich czesi nie mogą się nigdy spodziewać ze strony niemców austrjackich. Nie można przeto liczyć na dobrowolne zbliżenie się czechów do stronnictwa konstytucyjnego; zbliżenie się takie mogłoby wprawdzie przyjść do skutku pod naciskiem odosobnienia, w jakiem czesi znajdować się będą na skutek przyjęcia przez Chorwację nowego porządku rzeczy, lecz jednocześnie druga strona powinnaby dołożyć wszelkich starań, ażeby ułatwić czechom wyjście z tego odosobnienia. (*Nordd. A. Z.*).

* (Wybory do rady państwa). *Narodni Listy* piszą: „Gazety wiedeńskie i prażskie szerzą pogłoski, że rozpisane zostaną wkrótce w Czechach wybory bezpośrednie do cislitawskiej rady państwa, i

---

niejsze płótna Murilla z jego żebrakami, o takim gorącym kolorycie. „Głowa starca" także pełna charakteru—a z pastelowych szkiców—nie mało ma wartości portret dra Malcza.

Patrząc na te obszerne sale, zapełnione obrazami jednego artysty, zktórych wielu brakuje tu jeszcze—widząc tę długą i stromą drogę, po której wdzierał się na wyżyny artyzmu ten talent tak potężny, w ciągu krótkiego życia i rozmierzywszy okiem ducha przestrzeń jaka dzieli podnóże tej drogi od jej szczytu—uwielbiliśmy wytrwałość i poświęcenie człowieka w talencie artysty, którego dzieła zgromadzone obecnie, nawet po zgonie ich twórcy jeszcze mają cel wzniosły—gdyż podnosząc duszę i kształcąc smak estetyczny widzów, skarbią zarazem fundusz na wychowanie nowych talentów, w tej szlachetnej sztuce. Nie wiemy, jaki dotąd rezultat zebrano z cen wejścia na tę wystawę, to wszakże nam wiadomo, że ukształceńsza część publiczności warszawskiej powinna cała bez wyjątku, zwiedzić tę wystawę, choćby tylko dla oddania hołdu tak wielkiemu talentowi i tak zacnej pracy. *Al.*

że z tego powodu minister Herbst, bawiąc niedawno w Pradze, porozumiał się z wyższymi urzędnikami tak sądowymi, jak i administracyjnymi, ażeby przez cały czas dokonywania wyborów bezpośrednich do cislitawskiej rady państwa, wszystkie gazety opozycyjne, tak czeskie jak i niemieckie, zostały zawieszone w wydawnictwie przynajmniej na trzy miesiące, tak iżby nie mogły wywierać żadnego wpływu na rezultat wyborów.—I tak, dodają *Narodni Listy*, życzymy Cislitawji, ażeby osiągnęła pomyślny rezultat wyborów bezpośrednich. Niech dziennikarstwo opozycyjny zamilknie, lecz naród czeski potrafi stanąć w swojej obronie i dowiedzie światu, że jak dotąd, tak i przy wyborach bezpośrednich, nie zboczy ze swej drogi legalnej."

* (Sprawy galicyjskie). Czytamy w *Słowie* lwowskiem: „Donoszono nam już kilkakrotnie z Wiednia, że ministerstwo wychowania publicznego przedsiębierze środki dla zaprowadzenia w całej monarchji, z mocy nowych praw zasadniczych, przepisów jednostajnych w przedmiocie wychowania narodowego, przez co znikłaby ta anomalja, która istnieje obecnie w Galicji, na skutek decyzij większości polskiej na sejmie lwowskim. My zaś ze swojej strony, przemawiając wimieniu teraźniejszej mniejszości sejmowej i przemagającej większości ruskiej w kraju—nietylko pochwalamy zamiar ministra Hassnera, lecz także możemy zapewnić go o tem, że groźby *Narodówki*, których ona nie szczędzi z powodu swej bezsilności — są to po prostu „strachy na lachy".—Namiestnictwo lwowskie, jak się okazuje z użalania się polskich organów prasy, zaczyna wprowadzać korespondencję niemiecką zamiast polskiej, i udzielać na prośby pisane po polsku, odpowiedzi w języku niemieckim; stało się to prawdopodobnie na skutek osobnego rozporządzenia ministerjalnego, o którem wspominał niedawno *Dziennik Warszawski*".

Prusy i Niemcy.

* (Fortyfikacje bawarskie). *Corresp. de Berlin* donosi, że dla skompensowania przekształcenia Landau na skład broni, Bawarja ma zamiar utworzyć trójkąt, a nawet czworobok z twierdz. Neustadt nad Hardt ma być wyniesiony do twierdzy pierwszorzędnej. Z Reuem ma być połączone wprost Landau za pomocą kolei żelaznej przez Germersheim; wreszcie Mannheim i Ludwigshafen mają być zamienione także na twierdze pierwszorzędne. Projekt ten, przedstawiony już przed dziesięciu laty izbom bawarskim i uznany za wyborny, nieprzyszedł do skutku z powodu wymaganych znacznych wydatków. Uwaga wszystkich państw niemieckich zwróconą jest obecnie na ten projekt, który stanie się zapewne wkrótce przedmiotem nowych studjów.

Francja.

* (Układy z Tunisem). Jenerał Kerredin, który wysłany został przez beja tunetańskiego do Paryża, widział się po kilka razy z margr. de Moustier w ministerstwie spraw zagranicznych. Zapewniają, że otrzymał pełnomocnictwo od swojego rządu do zawarcia stanowczej umowy co do kwestji finansowej, w której minister francuzki dał tak kategoryczne objaśnienia przed ciałem prawodawczem. Wiadomości zaczerpnięte z najlepszych źródeł pozwalają dodać, że sprawujący interesa beja tunetańskiego okazuje w tych układach jak najbardziej pojednawczego ducha, i że wynurza zamiar dania zadosyćuczynienia wymaganiom Francji. (*La Fr.*)

Włochy i Rzym.

* (Nowe okręgi militarne). *Gazetta di Torino* donosi, że ministerstwo wojny we Florencji roztrząsa obecnie nowy projekt okręgów militarnych. Chodzi o zaprowadzenie trzech wielkich komendantur: północnej, południowej i środkowej. Na czele tych komendantur mają być postawieni jenerałowie La Marmora, Cialdini i Pianelli.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Zajście z Persją). Zajście pomiędzy Turcją i Persją, które miało przed kilkoma jeszcze miesiącami charakter bardzo groźny, może być uważane, jak zapewnia *Monitor* wieczorny, jako załatwione. Riza-bejowi, nowemu posłowi tureckiemu w Teheranie, powiodło się osiągnąć porozumienie zadowalające dla obu stron w przedmiocie komunikowanych w swoim czasie punktów zażaleń ze strony Persji. Przypomnieć tu wypada, że naruszenie granic przez tureckich dowódców militarnych i wydalenie kupców perskich z Bagdadu, zniewoliło rząd perski do wystąpienia w Konstantynopolu z reklamacjami. (*Nordd. A. Z.*)

* (Organizacja landwery). *Mém. diplomatique* donosi, że rząd turecki powziął zamiar zorganizowania landwery według systemu pruskiego dla zastąpienia baszi-buzuków. Rozpoczęcie on od wprowadzenia tego rodzaju milicji w Bulgarji. Każdy bulgarczyk w wieku lat 20 zmuszony zostanie do służby w landwerze. Ci którzy nie posiadają broni, otrzymają ją od rządu, który dla pokrycia tych wydatków, nałoży na każdego ojca rodziny kontrybucję 3 i ½ talarów tureckich. *Incaudê venenum!* Kontrybucja ta 3 i ½ talarowa tworzy widocznie z praktycznego względu najważniejszą stronę projektu organizacji landwery bulgarskiej. Po opłaceniu przez ojców rodzin owych 3 i ½ talarów, rząd turecki powie zapewne, że niebezpieczną byłoby rzeczą powierzać broń wszystkim młodym ludziom bulgarskim. Obawa ta byłaby może słuszną; ale czyby rząd turecki nie uczynił lepiej, gdyby rozdał broń przed opłaceniem owych 3 i ½ talarów? Takiego zapewne zdania będą bulgarowie. Ale czy tego samego zdania będzie także minister finansów w Konstantynopolu? Wątpić należy. (*Nord*).

* (Skupczyna serbska). Korespondent z Belgradu pisze do *Narodnich Listów* pod datą 4-go lipca: „Wczoraj odczytano protokóły skupczyny, które zostały przyjęte z małemi zmianami. Następnie wybrano komisję, mającą przedstawić rządowi na piśmie życzenia i żądania narodu. Tymczasem do skupczyny weszli trzej członkowie rządu. Powitano ich głośnemi okrzykami „Żiwio". Risticz odczytał proklamację do narodu, zawiadamiającą, że wybór księcia Milana Obrenowicza IV został zatwierdzony, i przyrzekającą, że zaprowadzone zostaną liczne reformy. Wyrazy te powitane zostały głośnemi oklaskami. Błaznawac, jako pierwszy członek rządu, przedstawił zgromadzeniu nowo mianowanych ministrów, zwrócił się do reprezentantów narodu i przyrzekł, że ministerstwo działać będzie w duchu patrjotyzmu i sprawiedliwości, i że zgadzać się będzie z życzeniami narodu. Po odejściu nowych ministrów, komisja wróciła do swych zatrudnień. Postanowiono jednozgodnie wyrazić niezadowolenie narodu byłemu ministrowi spraw wewnętrznych Mikołajowi Christiczowi za jego rozporządzenia policyjne, albowiem takowe były opieszałe, nie wykryto bowiem sprzysiężenia i nie zdołano zasłonić księcia. Dalej postanowiono przenieść aresztantów z Topczidere do twierdzy. Rodziny morderców i wszyscy ci, na których pada podejrzenie o należenie do sprzysiężenia, mają być wygnani z kraju. Były książę Karageorgjewicz ma być z całym swym rodem przeklęty i uznany za wygnańca. Nareszcie postanowiono, że w razie, gdyby książę serbski z domu Obrenowiczów zmarł nie pozostawiwszy potomstwa płci męzkiej, wówczas korona ma przejść na linję żeńską. Skupczyna wywiązała się w pierwszym jeszcze dniu ze swego prawa zwierzchniczego, i podług praw krajowych, mogła mieć następnego dnia jedynie głos doradczy; komisja przeto postanowiła zaproponować rządowi zaprowadzenie sądów przysięgłych, wolności prasy i odpowiedzialności ministrów".

Hiszpanja.

* (Aresztowania). *Epoca* podaje dokładny wykaz osobistości aresztowanych, z którego przytaczamy co następuje: „W Madrycie aresztowano jenerałów Serrano, księcia de Torre, Dulce, margr. Castelflorite, Zavala, marg. Sierra Bullones, Cordowę, margr. Menvigovria; pierwszy z wyż przytoczonych jenerałów jest jenerał-kapitanem armji, trzej następni są jenerał-porucznikami; oprócz tego aresztowano feldmarszałka Serrano y Bedoya i brygadjera Letona. Jednocześnie aresztowano w San Sebastian jenerała-porucznika Rafaela Echague, który bawił tam wraz ze swą rodziną, i w Zamora feldmarszałka Caballero de Rodaz. Wieczorem odwieziono do Kadyksu, dla wytransportowania na wyspy Kanaryjskie: Księcia de Torre, w towarzystwie jego wuja, p. Ludwika Domingo, który internowany zostanie w Orotava; jenerała Zula, którego odwiozą do Teneryfu, i jenerała Serrano y Bedoya, który mieszkać będzie na wyspie Palmas. Niektórym przyjaciołom tych panów pozwolono pożegnać się z nimi w dworcu drogi żelaznej. Jenerał Zavala udaje się do Lugo, jenerał Cordova do Soria i brygadjier Letona do Ibiza. Jenerałowie Echague i Caballero de Rodaz wywiezieni zostali na wyspy Balearskie."

Anglja.

* (Izba lordów). Z objaśnień wymienionych na niedawnem posiedzeniu izby lordów pomiędzy margr. Clanricarde i hr. Malmesbury okazuje się, że obecnie pomiędzy rządami Francji i Anglji toczą się układy o przypuszczenie statków angielskich do żeglugi nad wybrzeżami francuskiemi. (*La Fr.*)

Ameryka.

* (Powstanie przeciwko Juarezowi). Ruch powstańczy przeciwko władzy Juareza w Meksyku nie ustaje, lecz rozszerza się coraz bardziej. Z Meksyku piszą do *Morning Posta* pod d. 10 czerwca co następuje: Sądzą, że powstańcy mają teraz cokolwiek więcej niż 6,000 ludzi pod bronią. Jenerałowi Escobedo polecono prowadzić z niemi wojnę; główna kwatera jego znajduje się w San Luis Potosi, i otrzymał on wszystkie posiłki, jakiemi stolica mogła rozporządzać. Kwatera główna powstańców znajduje się Jalpan, i w stoczonych dotąd potyczkach odnosili oni zwykle zwycięztwo. Wspomnieć jeszcze należy o 3-ch innych ruchach powstańczych w stanie Puebla. D. 25 maja pułkownik Ricano na czele 200 ludzi proclamował w Kakatean jenerała Diaza prezydentem rzeczypospolitej, a jenerała Mendeza gubernatorem stanu. Powstańcy ci opanowali cały okrąg. Następnego dnia mieszkańcy Terintlan powstali i ogłosiwszy Mendeza gubernatorem i wypędziwszy z okręgu władze juarystowskie. D. 24 wreszcie w Lizzaca dwóch przewódców na czele 400 ludzi proklamowali jenerała Diaza prezydentem, i oświadczyli, że konstytucja z 1857 r. ma być w całości utrzymaną. (*La Fr.*)

Azja.

* (Wypadki w Japonji.) Czytamy w dzienniku *Patrie*: „Wiadomości nadzwyczaj ważne, które otrzymaliśmy z Japonji, są datowane 5-go czerwca, a zatem o miesiąc późniéj od depesz nadesłych przez Anglję i datowanych 2 go maja. Tajkun przyjął warunki postawione mu przez mikada. Warunki te są następujące: odstąpienie przez tajkuna połowy jego posiadłości osobistych, rozwiązanie jego armji i oddanie jego floty. Oprócz tego, na znak upokorzenia, tajkun udał się 12 go maja, pieszo, do miasta Mito, które wyznaczone mu zostało na tymczasowy pobyt. Na skutek tych układów, jeden z daimiosów z domu mikada, został mianowany gubernatorem Yokohamy, w miejsce gubernatora tajkuńskiego. Spokojność została przywróconą w tem mieście, tak uczęszczanem przez europejczyków, żołnierze i marynarze, którzy posłani tam byli z floty dla udzielenia opieki kolonji europejskiej, odwołani zostali na pokłady okrętów, konsul zaś angielski złożył wizytę nowemu gubernatorowi. Na początku przeto maja, zupełna spokojność zdawała się panować w Japonji. Lecz jeżeli tajkun przystał na okazanie uległości, to zdaje się, że stronnicy jego nie podzielali tego zdania. Admirał jego odmówił wydania mikadzie floty tajkuna i opuścił Yeddo, ażeby dać na brzegach północnych poparcie nowej koalicji daimiosów przeciw mikadzie. Jeden z tych daimiosów, Aidsen, atakował 10-go maja, o trzy mile od Yeddo, wojska mikady, pobił je i odebrał twierdzę odstąpioną przez tajkuna. Dnia 17-go maja, w innej bitwie, Aidsen pobił znowu swych nieprzyjaciół, położył na placu 800 ludzi i wziął do niewoli 300 ludzi, których natychmiast kazał ściąć. Dnia 22-go maja zaszła nowa bitwa, w której wojska mikada doznały także porażki, o półtorej mili od Yeddo, co daje do mniemania, że nawet to miasto, opuszczone niedawno przez tajkuna, było coraz bardziej zagrożone niebezpieczeństwem dostania się w ręce daimiosów, jego dawnych sprzymierzeńców. Powiadano rzeczywiście, że dwie ich armje oblegają to miasto i że odcięły wojskom mikada odwrót. Nareszcie 2-go czerwca, jeden ze stryjów mikady, który był zawsze najzawziętszym nieprzyjacielem tajkuna, został zamordowany w Yeddo. Okazuje się ztąd, że położenie polityczne w Japonji jest nadzwyczaj zawichrzone. Jest to rzeczą nie słychaną dotąd, ażeby władza duchowna mikada została zaatakowaną. Wielki kapłan z Kioto, kazał rzeczywiście szerzyć proklamację w 170,000 egzemplarzy, w której oświadcza on, że mikado przekroczył swą władzę konstytucyjną i duchowną, mięszając się bardzo czynnie do niesnasek politycznych i świeckich, wszczętych z powodu tajkuna".

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 28 czerwca (10 lipca).

Pogróżki *Narodówki*. — Nowe pismo perjodyczne „Słowianin".—Wyrok na *Dziennik lwowski* za obrazę honoru.

Okólnik ministra oświecenia w sprawach szkolnych, tak dalece popsuł krew polonofilom, iż organ ich (*Narodówka*) odgraża się w dość ostrym tonie, że w razie gdyby p. minister nieodwołał owego okólnika, to w takim razie rząd austrjacki znajdzie ich zawsze *po stronie wszystkich jego dotychczasowych nieprzyjaciół*. Mogę was jednak zapewnić ze stron wiarogodnych, że rząd przekonawszy się, iż pogróżki podobne są istną pajęczyną *Narodówki*, nie myśli wcale o dalszych koncesjach.

Od 15 b. m. zacznie wychodzić we Lwowie nowe pismo perjodyczne 2 razy na miesiąc w zeszytach 2—3 arkuszowych pod tytułem: „*Słowianin*". — W prospekcie redakcji tego pisma, którą obejmuje p. K. J. Turowski, dawniej wydawca biblioteki sanockiej, znaj dujemy mniej więcej taki program: „Słowianinow-

chodzić będzie o zbliżenie plemion słowiańskich na drodze pokoju; przeto nie będzie on doradzał Austrji podniesienia oręża na Rosję, gdyż nie chce ażeby się krew słowiańska lała a przez to przepaść między pojedyńczemi plemionami coraz bardziej się wzmagała". Dalej oświadcza *Słowianin*, że śmiało nacierać będzie na wszelki brak rozumu stanu, przeciwnie zaś podżegania przeciw Rosji nie każe się po sobie spodziewać, gdyż jak się wyraża, pragnie on *aby każdy był szczęśliwy tam, gdzie go opatrzność posadziła.* A więc znaleźli się raz ludzie, którzy śmiało wystąpić zamyślają przeciw wszelkim kłamstwom i obłudzie, któremi prawie całe dziennikarstwo polskie na wskróś przesiąkło. Byle tedy *Słowianin* wytrwał przy tem programie, czego się spodziewać należy, powodzenie i skutek będzie szczęśliwy.

Dziennik lwowski, czyli Osiecki i Stupnicki, skazani zostali znów za obrazę honoru ks. Antoniewicza (rusina) na 60 złr. grzywny i 60 złr. utraty z kaucji.

Y.

Lwów, 11 lipca.

Rozdwojenie przeciw delegatom galicyjskim.—Wystąpienie Kornelego Ujejskiego z towarzystwa narodowo-demokratycznego.—Deklamacje *Gazety Narodowej* o wizycie do Poznania.

Dziennik Lwowski nieustaje w podżeganiu opinji przeciw delegacji sejmu galicyjskiego, która zdaniem jego zapoznała w radzie państwa interes kraju. Wobec apatji jaka kraj ogarnęła, usiłowania *Dziennika*, by opinja zniewoliła delegatów do złożenia mandatów, są daremne.

I w łonie redakcji *Dziennika Lwowskiego* i w łonie narodowo-demokratycznego stowarzyszenia wybuchła wojna domowa, w skutek czego p. Korneli Ujejski zawiadamia publiczność w dzisiejszej *Narodówce*, że z dniem dzisiejszym występuje tak ze składu redakcji organu demokratycznego, jako też z towarzystwa.

Jakieś licho rzuciło kość niezgody między wszystkie nasze obradujące w tej chwili zgromadzenia. W zgromadzeniu delegatów towarzystwa kredytowego i nazebraniu członków towarzystwa agronomicznego niezgoda wzrasta. Stronnictwo przywrócenia granic z roku 1772 wichrzy i nurtuje, by jak ongi w towarzystwie agronomicznem królestwa owładnąć ster. Tymczasem *Narodówka* męczy publiczność deklamacjami o wizycie sokoła w Poznaniu.

H.

Korespondencja Handlowa Dzien. Warsz.

Gdańsk, 11 lipca.

Pogoda dość piękna i ciepła, chociaż w tym tygodniu kilka razy mały deszcz padał. Wiatr północno-wschodni.

W Anglji targi zbożowe bardzo spokojne i ceny słabną. W pierwszych dniach pszenica wszystkich gatunków cofnęła się o 1 do 2 szyl. na kwarterze, a lubo w drugiej połowie tygodnia, ceny towaru krajowego nominalnie bez zmiany się utrzymały, ziarno importowane zachowało tendencję do dalszego zniżenia i ładunki płynące jeszcze o 1 szyl. na kwarterze się cofnęły. Pogoda pomyślna w wielu okolicach za dwa tygodnie rozpocznie się żniwo, dlą tego pokup ogranicza się na pokrycie niezbędnych potrzeb, tymczasowej konsumcji. Jęczmień o 1 do 2 szyl. droższy. Owies żądany.

W Francji tranzakcje bez ożywienia. Import z Czarnego morza i z Ameryki przewyższa momentalne potrzeby, a chcący sprzedać musieli niższe ceny jak w tygodniu zeszłym przyjmować. Żyto w sprzedaży miejscowej bez zmiany, na odstawę o 50 cent. 110 kilog. tańsze. Jęczmień bez pokupu. Owies tańszy.

Na naszym placu w początku tygodnia, pszenica znajdowała nieco chętniejszych odbiorców po cenach zeszłego tygodnia; w ostatnich dniach jednakże, w skutek słabych targów zagranicznych sprzedaż była trudniejsza, a nawet przy ustępstwie 10 do 15 guld. na łaszcie, często niemożebną. Dla eksportu nic nie kupowano, a potrzeby konsumcji pomimo małych dowozów z łatwością z dnia na dzień się pokrywają. Żyto przez większą część tygodnia miało dość dobry odbyt po niezmiennych cenach, w ostatnich dniach tendencja była słabsza. Rzepik żądany przy wzmacniających się cenach, dziś zaś o 9 guld. na łaszcie tańszy. W przeciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 460, żyta 230, jęczmienia 5, owsa 40, grochu 40, rzepiku 400. Płacono za korzec polski pszenicy białej funt. 237 do 243 złp. 55 gr. 3 do złp. 60 gr. 13; pszenicy szklistej funt. 237 do 245 złp. 55 gr. 3 do złp. 57 gr. 23; pszenicy pstrej funt. 235 do 249 złp. 53 gr. 10 do złp. 59 gr. 16; pszenicy ordynaryjnej funt. 222 do 230 złp. 45 gr. 10 do złp. 48 gr. 26; żyta złp. 35 gr. 16 do złp. 38 gr. 6; jęczmienia złp. 27 gr. 16 do złp. 32; owsa złp. 16 gr. 26 do złp. 19 gr. 6; grochu złp. 32 do złp 37 gr. 10; rzepiku złp. 42 gr. 20 do złp. 45 gr. 10.

Kursa zamian: Amsterdam 142 7/8. Hamburg 151. Londyn 6.23. Warszawa 82.

Aleksander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* (**Leopold Tabaczyński**), Dr. medycyny i chirurgji uniwersytetu berlińskiego, przeniósł mieszkanie swoje do domu w-go Przybylskiego przy ulicy Wareckiej, nr 3 nowy, gdzie przyjmuje chorych od godziny 4-ej do 6-ej po południu.

Warszawa, dnia 3 (15) Lipca.

Kalendarz.

We czwartek, 4 (16) lipca,—*N. Marji Panny Szkaplerznej.*—Słońce wsch. o godz. 3 min. 59; zach. o godz. 8 min. 12.

W piątek, 5 (17) lipca,—św. Aleksego wyzn. i Berty pan.—Słońce wsch. o godz. 4 min. 0; zach. o godz. 8 min. 11.

Stan pogody.

Dziś z rana + 12°6, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	747.4	747.3
Termometr Reaum	+ 15°5	+ 17°3
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 19°7, R. Najmniejsze ciepło + 14°3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 7

Widowiska.

TEATR WIELKI. — *Jutro*, we czwartek, opera **Lunatyczka** (pani Jakowicka przedstawi rolę Aminy). — *Wczoraj*, we wtorek, dawano operę **Córka Regimentu**, było osob 127.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we środę, komedja w 3-ch aktach, **Szlachectwo Duszy**. — Osoby: Baron—p. *Żółkowski*; Baronowa — pani *Niewiarowska*; Aniela, ich córka — pani *Ostrowska*; Hrabia Stefan— p. *Sawicki*; Bartłomiej Wilczura— p. *Chęciński*; Czesław, jego syn—p. *Stolpe*; Antoni, stary sługa barona— p. *Adler*.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** król. pruskiego dyrektora muzyki, B. Bilsego.— We środy i soboty Symfonje.— *Jutro*, we czwartek:—I. Uwertura z op. „Nocleg w Grenadzie", Kreutzera; Królewski polonez, Bilsego; Fantazja z op. „Afrykanka", Meyerbeera; Wiktorja-walc, Bilsego.— II. Marsz z op. „Tanhäuser", Wagnera; „Cisza na morzu i szczęśliwa podróż", uwertura koncertowa, Mendelsohna-Bartholdy; „An der schönen blauen Donau", walc Straussa; Potpourri z op. „Traviata", Verdiego. — III. Uwertura z op. „Marta", Flotowa; Nussknacker-kadryl, Kückena; Medytacje Gounoda nad 1 ą preludją Bacha; Koncerthans polka, Bilsego. — Początek o godzinie 6 1/2.—Cena wejścia kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 400.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR RAPPO (na rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej). — *Dziś i codziennie*, **Wielkie przedstawienie**.— Zacznie się o godzinie 8-ej.— *Wczoraj*, było osób 346.

W ELDORADO (przy ulicy Długiej). — *Dziś i codziennie*, przedstawienie **towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**.— Początek przedstawienia o godzinie 8-ej, a orkiestry o godz. 7. — Miejsce numerowane pierwszych czterech rzędów kop. 55, reszty 35; wchód do ogrodu kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 328.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy** pod dyrekcją p. Russanowskiego.— Początek o godzinie 8-ej. — Cena wejścia kop. 10.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **śpiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.— Początek o godzinie 7.

W ZAKŁADZIE SZOLCA (przy ulicy Marszałkowskiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia trupy śpiewaków niemieckich pod dyrekcją p. Szulca.— Początek o godzinie 7 1/2.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma, —otwarty *codziennie*). W *każdą niedzielę i święto*, **Koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją p. Sonnenfelda).— Początek o godzinie 5-ej po południu. — Cena wejścia w dni koncertowe kop. 15 od osoby.—Studenci płacą połowę. — Program rozdawany jest bezpłatnie.— W dni powszednie wejście bezpłatne.

NA PLACU NALEWEK.—*Codziennie*, PANORAMA **Mikroskopów**.

* Przyjechali do Warszawy: fligel-adjutant J. C. Mości pułkownik *Sztrandman*, z Poreczja; rzeczywiści radcowie stanu: *Iwanowski*, z Petersburga; *Spasski*, z Kijowa; — wyjechali: jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant, orenburgski jenerał-gubernater *Kryżanowski*, za granicę; jenerał-majorowie: *Chrapowicki*, do Rygi; *Arciszewski*, do Petrokowa; senator tajny radca *Karnicki*, do Berlina; koniuszy dworu J. C. Mości hrabia *Strogonow*, do Petersburga; rzeczywisty radca stanu *Zabiełło*, do Smoleńska.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 588, wyjechało osób 722;—koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 196, wyjechało osób 144; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 208, wyjechało osób 146; — statkami parowemi przyjechało osób 47, wyjechało osób 61;—w ogóle przyjechało osób 814, w tej liczbie z zagranicy 29, wyjechało osób 749, w tej liczbie za granicę 31.

* ***Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone***, w dniu 2 (14) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Brujewicz w Łaznowie, Łyp w Jedlni, Potakiewicz w Lublinie, Dzierżanowska w Płocku, Jarocińska w Woli Niedzwiedziej, Kowalczyk w Wadowicach, — listów miejskich sztuk 6, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, —oraz 11 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znadują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 2 (14) b. m. i r. chorych w ośmiu cywilnych szpitalach: przybyło 92, wyzdrowiało 73, umarło 3, pozostało 1882 (mężczyzn 877, kobiet 1005), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 234, kobiet 187.

* W dniu 2 (14) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 21, płci żeńskiej 22; *starozakonnych*: płci męzkiej 3, płci żeńskiej 2; razem 48;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 16,— *starozakonnych*: 1;— **zmarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 33, płci żeńskiej 23; *starozakonnych*: płci męzkiej 19, płci żeńskiej 13, razem 88.

Ceny targowe.

dnia 2 (14) Lipca 1868 roku

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	15	12	7	80	9	45
Żyto	9	36	5	70	5	85
Jęczmień	8	12	4	80	5	20
Owies	5	76	3	50	3	60
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	2	40	1	20	1	50

Pud siana od kop. 30 — 35 Pud słomy od kop. 22 1/2 — 25.

Dowozy: **Pszenicy 46; Żyta 229; Jęczmienia 229; Owsa 343 czetwerti.**

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg. dnia 2 (14) Lipca 1868 r.

	za rrs
Weksle na Londyn 3 mies	32 1/2 5/16
„ Hamburg „	29 1/8
„ Amszterdam „	16 3/4
„ Paryż	339
„ Berlin 15 dni za 100 Rs	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	
6- „ „ „	
7-ma „ Rothschilda	—
1-za „ Premjowa z r. 1864	21
2-ga „ „ z r. 1866	31
5% Bilety Bankowe	84
Akcje w-go Tow. drog żelaz. za 125 Rs	121 1/4
Obligacje „ „ „ „	—
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	90
6% Metaliki	—
4%, „ „ Kupon z Lutego	—
„ z Sierpnia	
Imperjały	599
Dyskonto	

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 2 (14) Lipca 1868 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		6? 7/8
Obligacje Skarbowe 4%		67 3/4
Listy Zastawne 4%		63
Bilety Bankn Rosyjskiego		82
Weksle na Warszawę		81 5/8
„ Peterburg 3 tygodn.		[illegible] 3/4
„ „ 3 miesięczny		8 7/8
„ Londyn 3 „		6 23 5/8
„ Paryż 2 „		81
„ Hamburg 2 „		150 5/8
„ Wiedeń 2 „		?8 1/2
Akcje Rosyjskie		85 3/8
Kolej Terespolska		75 7/8
dto Warszawsko-Wiedeńska		59 7/8
Listy Likwidacyjne		56
Nowa pożyczka premjowa 1-em		11? 3/4
„ „ „ 2-em		110 3/4
dto na targu „		?6
dto „ dostawę		50 7/8

Z WIEDNIA.	
	11 20
Weksle na Londyn	84 20
„ Hamburg	45 35
„ Paryż	61 90
Pożyczka Narodowa	58 80
5% Metaliki	202 30
Akcje Banku Kredytowego	

Z PARYŻA.	
	70 2?
Renta 3%	53 40
Renta Włoska	275
Akcje Kredytu Ruchomego	

Z LONDYNU	
3% Papiery (Consols)	94 5/8

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 4198.

w Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
Cesarza Wszech Rosji, Króla Polskiego,
& & &
Rządzący Senat
wydał wyrok osnowy następującej:

Działo się w Warszawie w miejscu posiedzeń dziesiątego Departamentu Rządzącego Senatu d. 18 (30) Stycznia 1868 r.

Obecni:
White Jenerał Lejtnant, Senator.
Przewodniczący:
Rożnów, Hrabia Opperman, Jenerałowie Lejtnanci, Senatorowie.
Andrault, Tajny Radca, Senator.
Rembieliński, Piątkowski, Rzeczywiści Radcy Stanu, Członkowie Senatu.
Puchała, Rzeczywisty Radca Stanu.
Naczelny Prokurator.
(podp.) White.
(—) Pankowski.

W sprawie przeciwko:

1. Stefanowi-Michałowi-Rajmundowi Salomońskiemu, lat 26, katolikowi, żonatemu, dzietnemu, czeladnikowi krawieckiemu w Warszawie.

2. Janowi Jordan, lat 24, katolikowi, bezżennemu, przy matce właścicielce wsi Więcławice w Okręgu Miechowskim utrzymanie mającemu, wyrokami Sądu Apelacyjnego z d. 22 Maja (3 Czerwca) 1867 r. i Sądu Kryminalnego w Kielcach d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r. za samowolne opuszczenie kraju i niepowrócenie do tegoż, pomimo wezwania Rządu, z mocy art. 340 K. K. na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu państwa wygnanie skazanym przy obronie Leo, Obrońcy przy Senacie, pod wyrok Rządzącego Senatu w drodze rewizji przychodzącym.

Rządzący Senat

Przedstawione sobie w drodze rewizji wyroki Sądu Apelacyjnego z dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1867 r. i Sądu Kryminalnego w Kielcach z dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1866 r. uchyla i akta co do Stefana-Michała-Rajmunda Salomońskiego i Jana Jordana w myśl art. 14 Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. reponuje, koszta umarza, wyrokiem ostatecznym.

(podp.) White.
(—) Pankewicz.

Za zgodność z oryginałem, świadczę:
Podpisarz Dziesiątego Departamentu Rządzącego Senatu,
(podp.) Pankewicz.
Za zgodność świadczę,
Domański Pisarz Sądu Krym.

N. D. 4060. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 roku, o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych listów zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Józef Boczyński, właściciel dóbr Jankowice w Gubernji Radomskiej położonych, utracił list zastawny okresu III, serji I, litera C, Nr. 68,688 bez kuponów, Ostrzega się przeto, że obieg powyższego listu zakwestjonowany tymzasowo niniejszem zostaje i że w skutek ego, nabywca tego listu byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego listu.

Warszawa d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 r.
p. o. Prezesa,
Jenerał-Lejtnant, Gieczewicz.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 4235. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Juljana Arkuszewskiego, właściciela dóbr Zborów w Okręgu Sieradzkim położonych

2. Feliksa Morawskiego, właściciela sumy rsr 300. na dobrach Nowej wsi z Okręgu Konińskiego, pod Nr. 30 Działu IV hypotekowanej, i

3. Konstancji z Ostrowskich Rudzkiej, wierzycielki 1/4 części sumy rsr. 3,000, na dobrach Dąbrowa z Okręgu Wieluńskiego pod Nr. 23 zabezpieczonej.

Ogłasza się postępowanie spadkowe, którego termin prekluzyjny na dzień 18 (30) Stycznia 1869 r w Kancelarji podpisanego Rejenta w Kaliszu wyznaczony został.

Kalisz d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1868 r.
A. Paszkowski.

N. D. 2869.

Po zmarłym na dniu 1 (13) Stycznia 1850 roku w Gminie Klwatka Tomaszu Badowskim otworzył się spadek z sumy rsr. 93 kop 93 w Banku Polskim deponowanej składający się. Do objęcia takowego Skarb Królestwa na zasadzie postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. przystąpić zamierzył. Wzywam przeto interesowanych, iżby w ciągu 6 miesięcy od daty podania niniejszego obwieszczenia do Dzienników Warszawskiego i Gubernialnego Radomskiego prawa swoje do mienionego spadku udowodnili.

Radom d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1868 r.
J. Stankowski, Obr. Pr:

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 4206. *Sąd Pokoju w Kalwarji. Wydział hypoteczny.*

Z powodu żądania nowych regulacji hypotek nieruchomości w mieście Kalwarji jako to:

1. Domu drewnianego frontowego z dwoma oficynami, stajnią, wozownią, spichlerzem i odryną drewnianych, wraz z placem na którem te budowle stoją i dwoma ogrodami warzywnemi, przy ulicy Grodzieńskiej pod Nr. 305 położonego, a graniczącego z jednej strony z nieruchomością Jankiela Susnickiego, a z drugiej z nieruchomoscią Szepszela Susnickiego i do własności Anny Roniszewskiej należącego.

2. a) Trzeciej częci włóki gruntu ornego, w trzech zmianach graniczącej, z gruntami Jana Rozmierskiego z jednej strony, a sukcesorów Dąbrowskiego z drugiej.

b) Czwartej części włóki gruntu ornego, także w trzech zmianach, graniczącej z gruntami Sukcesorów Tabora z jednej, a Idzki Gordona z drugiej strony.

c) Trzech naddawków takiegoż gruntu, mianowicie dwóch położonych za młynem wietrznym, a graniczących z naddawkami Dominika Radzewicza z jednej, a Notela Szwarcberga z drugiej strony, a trzeciego przy jeziorku Siemniszki położonego, a graniczącego z jednej strony z gruntami Sukcesorów Łostowskiego, zaś z drugiej z drogą do wsi Santoki idącą, wszystkich w obrębie pól miasta Kalwarji położonych i do Jakóba Chełmińskiego należących

3. Połowy placu pustego przy ulicy Szkolnej pod Nr. 231 położonego, graniczącego z jednej strony z nieruchomością Franciszka Aniołowskiego, a z drugiej Tomasza Stulskiego, a do Josiela Ranzuka należącego, oraz

4. Domu drewnianego gontem krytego, wraz z placem na którym stoi i ogrodem warzywnym w mieście Wyłkowyszkach, Powiecie Wyłkowyszkowskim, przy ulicy Władysławowskiej pod Nr. 227 położonego, graniczącego z jednej strony z nieruchomością Karola Kustera, a z drugiej Borucha Urwicza, a do własności Herszla Abelowicza Kreiner należącego

Zawiadamia strony interesowane, że takowe odędą się w sądzie tutejszym w terminie, co do I-ej nieruchomości dnia 28 (9; II-ej 29 (10); III-ej 30 (11); a IV-ej 31 Października (12 Listopada) 1868 r. godzinę 10 rano.

Wzywa przeto ich, aby sami osobiście lub przez pełnomocników szczegółowo i urzędownie do tego umocowanych, w terminach oznaczonych stawili się i wnioski swe zadyktowali.

Ostrzega się przytem, że niestawający w terminie właściciel, jeżeliby tego który z interesantów żądał, skazany zostanie na karę od 10 do 50 złp. stosownie do Art. 150 prawa z 1818 r. o hypotekach, a nadto utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli, każdy zaś z interesantów któryby w terminie oznaczonym z prawami swemi nie zgłosił się, podpadnie skutkom prekluzji w Art. 154 i 156 powołanego wyżej prawa przepisanym, ogłoszenie decyzji na skutek aktów regulacji wydać się mających, nastąpi tegoż dnia co i same regulacje, i od terminu tego będzie się liczył czas do odwołania się od takowych służący.

Kalwarja d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r
Podsędek Stempieński.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 4237. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż w d. 13 (25) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe, w Wydziale Administracyjnym jej biura, odbędzie się licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje, na roboty blacharskie wykonać się mające w pałacu rządowym w Warszawie pod Nr. 487 przy ulicy Miodowej położonym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 390 kop. 15, anszlagiem przez Budowniczego rządowego wykazanej. Warunki licytacyjne i anszlag, przejrzane być mogą każdodziennie, z wyjątkiem świąt, w godzinach biurowych, w wydziale administracyjnym Komisji Rządowej Sprawiedliwości. Do licytacji dopuszczeni będą tylko wykwalifikowani majstrowie, i w tym celu obowiązani są dołączyć do deklaracji dowód kwalifikacyjny, oraz vadium w ilości rs. 100.

Deklaracja na stemplu kop. 75, winna być spisana jeśli można własnoręcznie, wyraźnie, bez skrobań i podkreślań podług następującego wzoru:

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Sprawiedliwości z dnia 29 Czerwca (11 Lipca) r. b. Nr. 7,500, składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się robót blacharskich, w pałacu rządowym Nr. 487 w Warszawie przy ulicy Miodowej położonym. Od sumy ogólnej w anszlagu wymienionej, odstępuję na korzyść Skarbu procent N. wyraźnie N. od sta, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych objętym. Vadium w ilości rs. 100 dołączam

Stałe moje mieszkanie jest w N. na ulicy N. pod numerem N.

Pisałem w Warszawie dnia N. miesiąca N. roku 1868.

Warszawa d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1868 r.
Członek Komisji, Zarządzający Wydziałem,
Rzeczywisty Radca Stanu, Sadkowski.
Naczelnik Wydziału, Zaborowski.

N. D. 4088. *Bank Polski.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 7 (19) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Banku Polskiego w Warszawie, odbędzie się publiczna licytacja in minus, przez deklaracje opieczętowane na dostawę dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku ciernia w snopach kóp 120. Cena do licytacji in minus ustanawia się na rsr. 25, za jedną kopę snopów ciernia, licząc w to wartość jego oraz dostawę, która może nastąpić w porze zimowej, lub za otwarciem spławu na Wiśle w r. 1869, najpóźniej do połowy Czerwca, kontrakt spisanym będzie z podejmującym się dostawy za najniższą cenę.

Vadium do licytacji wymagane jest rsr. 300, kaucja zaś w 1/6 części, zalicytowanej sumy. Deklaracje wyraźnie, nie skrobane, nie przekreślane, wszelkie liczby literami pisane podług poniższego wzoru, opieczętowane i do własnych rąk Prezesa Banku adresowane, przyjmowane będą do chwili na licytację oznaczonej. Bliższe warunki dotyczące tej dostawy przejrzeć można każdodziennie w biórze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego i w biórze Naczelnika Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Warszawa d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 r.
Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kacelarji, J. Makulec.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 r. składam niniejszą deklarację, iż podejmuje się dostawić do Zakładu Warzelni soli w Ciechocinku Ciernia w snopach kóp 120 podług opisu warunkami licytacyjnemi mnie znanemi objętego i w terminie oznaczonym, poddając się wszelkim zastrzeżeniom, w tychże wyszczególnionym, za cenę, (wypisać literami), dołączam dowód na złożone vadium na rsr. 300 po które w razie nie utrzymania sam się zgłoszę.

Mieszkam (wypisać).
Pisałem dnia . . . .
(podpis)

Adres

Do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego w Warszawie, deklaracja na dostawę Ciernia dla Zakładu Warzelni soli w Ciechocinku.

N. D. 4061. *Финансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Симъ объявляетъ, что 1 (13) Августа сего года въ 12 часовъ утра, въ присутствіи Финансоваго Управленія подъ N. 741 будутъ производиться изустные торги, на продажу лѣсосѣкъ 1869 г. В..шковскаго Лѣсничества, расположеннаго въ Ломжинской губерніи въ близости рѣкъ Буга и Нарви, а именно въ участкахъ:

1. Мѣндзинарья лѣсосѣки N. 18, 19, 20 оцѣненныя въ 258 руб. 60 коп.

2. Поникѣвъ лѣсосѣки N. 20, оцѣненныя въ 542 руб. 79 коп.

3. Гладчинъ лѣсосѣки N. 12, 13, 14, 17, 19 и 20, оцѣненныя въ 1,804 руб. 7½ к.

4. Борсуки лѣсосѣки N. 18, 19 и 20 оцѣненныя въ 2,376 руб. 61½ коп.

5. Леманы лѣсосѣки N. 3, 4, 5, оцѣненныя въ 2,463 руб. 74½ коп.

6. Грудекъ лѣсосѣки N. 17, 18, 19, и 20, оцѣненныя въ 3,661 руб. 65 коп.

7. Домброва лѣсосѣки N. 18, 19 и 20, оцѣненныя въ 3,586 руб. 80 коп.

8. Поржондзѣ лѣсосѣки N. 18, 19 и 20 оцѣненыя въ 3,444 руб. 22½ коп.

9. Коморово лѣсосѣки N. 18, 19 и 20, оцѣненыя въ 4,074 руб. 56 коп.

Вообще оцѣненные въ 22,213 руб. 6 коп, двадцать двѣ тысячи двѣсти тринадцать рублей шесть копѣекъ.

Лѣсосѣки останутся за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оныя цѣну.

Желающій пріобрѣсти упомянутый лѣсъ, обязанъ до наступленія срока торговъ, представить залогъ наличными деньгами, закладными или ликвидаціонными листами или иными Государственными бумагами Имперіи и Царства, по курсамъ утвержденнымъ Министромъ Финансовъ въ суммѣ двѣ тысячи двѣсти двадцать два рубля серебромъ (2,222 р.).

Оцѣночныя вѣдомости, а равно и условія вышесказанныхъ торговъ, могутъ быть разсматриваемы въ Финансовомъ Управленіи, въ Ломжинскомъ Губернскомъ Правленіи, а также и въ Лѣсномъ Управленіи, На мѣстное Лѣсное Управленіе возложена обязанность дозволить осмотръ предполагаемаго къ продажѣ лѣса, всякому желающему пріобрѣсти оный, ибо послѣ окончанія торговъ, всякія жалобы за убыль лѣса, по какимъ нибудь причинамъ, а равно и неправильную оцѣнку онаго, или неправильное показаніе породы онаго не будутъ приняты въ уваженіе. Предложенную на торгахъ покупную сумму, покупщикъ обязанъ уплатить въ означенныхъ аукціонными условіями срокахъ.

Варшава, 11 Іюня 1868 года.
Завѣдывающій Отдѣломъ, (. . . . .).

N. D. 3877. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Губернское Правленіе симъ объявляетъ что по разрѣшенію Финансоваго Управленія отъ 24 Февраля 1868 г. за № 8090 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст 1583 17 (29) Іюля сего года въ 12 часовъ дня, будутъ производиться въ залѣ присутствія сего Правленія публичные торги съ аукціона, на продажу поступившихъ въ казну послѣ Римско-Католическаго прихода, Любинскаго Уѣзда, въ дер. Кржчоновѣ земель содержащихъ въ себѣ пространства 170 морговъ 27 прентовъ, вмѣстѣ съ находящимися на нихъ поступившими въ казну строеніями.

Торги начнутся отъ сумы 5,237 рублей и будутъ производиться изустно; дозволяется однако подавать объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ, кои должны быть составлены по прилагаемой у сего формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣчнаго достоинства и представлены на руки Секретаря Присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ дня, выше прописаннаго числа и будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ означенныя земли обращаются въ продажу съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г., со всѣми правами, доходами, угодьями и обязательствами, какія по нынѣ имѣетъ казна Царства, но какъ земли эти состоятъ въ трехлѣтней по 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. арендѣ, то покупщикъ обязанъ заключенный по етой арендѣ контрактъ сохранить въ своей силѣ до конца 1868/9 экономическаго года. Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить въ Губернское ими Окружное казначейство залогъ въ сумѣ 524 рубля наличными деньгами, или ликвидаціонными листами, или закладными листами или же инными Государственными билетами Имперіи и Царства съ надлежащими купонами и казначейскія въ томъ квитанціи представить при торгахъ или приложить къ поданнымъ объявленіямъ.

Всѣ прочія условія и описаніе земель, могутъ быть пересмотрѣны ежедневно въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ Іюня 1868 г. за № симъ заявляю, что обязуюсь купить поступившія въ казну послѣ Римско-Католическаго прихода въ дер. Кржчоновѣ земли и строенія за суму (написать цифрами и словами), съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условій предписанныхъ для настоящей продажи.

На представленный временный залогъ въ сумѣ (цифрами и словами) прилагаю квитанцію N. Казначейства и залогъ этотъ, въ случаѣ если торги не останутся за мною, я желаю получить обратно изъ N. Казначейства. Постоянное мое жительство въ N. число, мѣсяцъ и годъ, подписать имя и фамилію.

Г. Люблинъ 15 (27) Іюня 1868 г.
На подлинномъ подписали,
Асесоръ Отдѣленія, А. Шмидтъ.
Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

N. D. 3876. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, къ всеобщему свѣдѣнію, что на основани журнальнаго поста-

новленія присутствія отъ 11 (23) Іюня 1868 года пятаго (семьнадцатаго) Іюля с. г., въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Ново-Александрійскаго Уѣзда аукціонные торги (in plus) на аренду ведроваго сбора:

1. въ м. Конскеволѣ съ 20 Мая (1 Іюня) с. г. по 1 (13) Января 1870 г. и

2. въ посадѣ Ново-Александрія съ 20 Мая (1 Іюня) с. г. по 1 (13) Января 1870 г.

Главнѣйшія условія для торговъ на означенную аренду суть слѣдующія.

1. Сказанный ведровой сборъ, считаться будетъ поступившимъ во владѣніе арендатора съ 20 Мая (1 Іюня) с. г. со всѣми доходами, равно правами и обязанностями, какія имѣетъ по оному казна Царства.

2. Торги будутъ производиться изустно, начиная на аренду ведроваго сбора въ м-кѣ Конскеволѣ отъ суммы 707 р. 1½ коп. и въ посадѣ Ново-Александріи отъ суммы 862 р. 10 коп. въ годъ.

3. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны лично представить вадіальный залогъ наличными деньгами, на сумму равняющуюся ¼ части назначенныхъ суммъ для торговъ.

4. Означенный ведровой сборъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму и вадіальный его залогъ удерживается, до представленія имъ надлежащаго залога по арендѣ.

5. Съемщикъ за позднее вступленіе въ пользованіе этими доходами, не будетъ простирать никакихъ претензій къ казнѣ Царства, и

6. Новый арендаторъ ведровыхъ сборовъ во всякое время аренды согласится на расторженіе арендиаго контракта, безъ особаго за сіе вознагражденія со стороны казны, если въ теченіи арендиаго срока последуютъ новыя правила о правахъ на пропинацію въ городахъ Царства Польскаго.

Прочія подробныя условія на аренду прописаннаго ведроваго сбора, могутъ быть пересмотриваемы въ отдѣленіи государственныхъ Имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія, или въ Управленіи Начальника Новоалександрійскаго Уѣзда, ежедневно, съ 9 часовъ утра до 2-хъ часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Люблинъ, 14 (26) Іюня 1868 г.

На подлинномъ подписали;

Асессръ Отдѣленія, Шмидтъ.

Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N D *4089. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 18 (30) Lipca r. b o godzinie 12 w po łudnie, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na 27 letnie oddanie w czynsz placu miejskiego przy zbiegu ulicy Podwale, Nowomiejskiej i Freta, w miejscu dawniej egzystujących bud drewnianych położonego, pod budowę sklepów murowawych kosztem przedsiebiercy wystawić się mających, podług zatwierdzonych przez wyższą władzę planów, kosztorysu obliczonego na rs 24,377 kop. 35½ i pod warunkami, z których główniejsze są:

Że na placu wyżej wskazanym w miejscu na planie sytuacyjnym zakreślonym, ma być wzniesione kosztem przedsiębiercy zabudowanie murowane z cegły palonej na wapno z piwnicami sklepionemi i w części z lodownią blachą żelazną pokryte, w długości od ulicy Podwale stóp rosyjskich 153½ od ulicy Nowomiejskiej stóp ros. 74, szerokości stóp ros. 25½/46¾ i wysokości od frontu takichże stóp ros. 19½, a od tyłu 13 mieścić mające wyłącznie sklepy bez lokali mieszkalnych.

Że do budowy tychże sklepów przedsiebierca obowiązany będzie przysąpić w 3 miesiące po zatwierdzeniu licytacji i ukończyć takowe w ciągu lat dwóch

Że wznieść się mające zabudowania będą własnością miasta Warszawy, zaś tytułem zwrotu kosztów na takowe wyłożyć się mających przez przedsiębiercę, Magistrat miasta Warszawy nadaje mu oraz jego sukcesorom lub prawo-nabywcom, prawo użytkowania z tychże sklepów przez wynajmowanie takowych w przeciągu lat 27 miu, po upływie których prawo to użytkowania ustaje i zabudowania przechodzą na rzecz miasta, termin zaś 27-mio letni liczyć się będzie od dnia zatwierdzenia licytacji za wyłączeniem pierwszych 2-ch lat przeznaczonych na budowę.

Że na prawo użytkowania przez lat 27 z placu pod pomienioną budowę oddanego, przedprzedbierca opłacać będzie Kasie Miejskiej tytułem czynszu sumę na licytacji postąpioną, do której za practium rocznego czynszu ustanawia się na rs. 360.

Że kaucja do przedsiębierstwa tego na rsr. 4,800 ustanowiona, przedstawioną być może w gotowiźnie, w papierach kredytowych, upoważnionych do przyjmowania na kaucję lub też hypoteczna, dostatecznie na pierwszej połowie wartości domu murowanego w Warszawie ubezpieczona.

Inne szczegółowe warunki przedsiebierstwa tego dotyczące, oraz plany wznieść się mających sklepów, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie z wyłączeniem dni świątecznych.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane daklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń wypiszą wysokość ofiarowanego czynszu rocznie za grunt pod sklepy przeznaczony.

Nadto do deklasacji tej winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekomicznej miasta Warszawy na złożone vadium w ilości rs. 4,800 lub w miejsce gotowizny wykaz hypoteczny domu murowanego w Warazawie, na którym zabezpieczenie kaucji nastąpiło i na koszta ogłoszenia rs. 30.

Kaucja przedstawiona przez konkurentów, których deklaracja przyjętą nie będzie natychmiast zwróconą zostanie, zaś złożona przez konkurenta z którym kontrakt zawartym będzie zatrzymauą zostanie odpowiedn o do warunków przedsiebierstwa.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się na placu Miejskim przy zbiegu ulic Podwale, Nowomiejskiej i Freta w miejscu dawniej egzystujących bud drewnianych wybudować swoim kosztem podług planów i kosztorysu obliczonego na rs. 24,377 kop. 35½ (wypisać literami) przez wyższą władzę zatwierdzonych, sklepy murowane z cegły palonej na wapno z piwnicami sklepionemi i w części z lodownią, blachą żelazną pokryte, poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach poszczególnionych, a które czytałem, zrozumiałem i w dowód tego podpisałem, deklaruje się również opłacać do Kasy miejskiej w ciągu lat dwudziestu siedmia tytułem czynszu za plac pod sklepy przeznaczony po rubli srebrem (wypisać literami) rocznie.

Kwit Kasy Głównej Ekonomicznej na złożone vadium w ilości rs. 4,800 lub wykaz hypoteczny domu murowanego Nr. . . . przekonywający, że kaucja w sumie rs. 4,800 na pierwszej połowie wartości tegoż domu zabezpieczoną została, oraz na koszta ogłoszenia w gotowiźnie rs. 30 załączam.

Stale mojo zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia . . . miesiąca . . . . 1868 r.

(podpisać imie i nazwisko).

Warszawa d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1868 r.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego Sztabu,

Jenerał Major, Witkowski.

Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. *4087. Zarząd Komunikacji w Króleestwi Polskiem.*

Na wykonanie w r. b. robót około eperacji niższych części mostów na trakcie Fabrycznym w Sekcji Fabrycznej, odbytą zostanie licytacja w biórze Zarządu XI, Okręgu Komunikacij d. 10 (22) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe przez opieczętowane deklaracje.

Licytacja rozpocznie się od sumy w kosztorysie za roboty i materjały, po wyłączeniu kwoty rs. 22 kop. 79 na extraordynarja na rs. 2,351 kop. 2½ wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt jeden kopiejek dwie i pół obliczonej, in minus.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsiębierstwo powinni w miejsou i czasie wyżej wskazanych, złożyć swą deklarację podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, a w tej deklaracji bez żadnych warunkow i zastrzeżeń, wymienić wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń ilość procentów od powyższej sumy na rzecz Skarbu odstąpionych.

Deklaracja nie podług wzoru napisana, lub złożona po godzinie 12 w południe nie będzie przyjętą i na takową żaden wzgląd mianym nie będzie.

Deklaracja opieczętowana obok adresu: „Do Zarządu XI Okręgu Komunikacji" powinna mieć wyraźny napis: „Deklaracja na roboty około reperacji niższych części mostu na trakcie Fabrycznym w Sekcji Fabrycznej, do licytacji w d. 10 (22) Lipca 1868 r. odbyć się mającej."

Przy deklaracji należy złożyć na vadium sumę rs. 785 wyraźnie rubli srebrem siedmset ośmdziesiąt pięć, gotowizną, w listach zastawnych lub listach likwidacyjnych, z właściwemi kuponami w obligach skarbowych, albo też w innych papierach publicznych procentowych, z właściwemi kuponami i kwotę rs. 20 gotowizną na koszta ogłoszenia licytacji.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia roku 1868 podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się podług zatwierdzonego kosztorysu wykonać roboty około reperacji niższych części mostów na trakcie Fabrycznym w Sekcji Fabrycznej, i od sumy w kosztorysie za same roboty i materjały na rs. 2 351 k. 2½ obliczonej, odstępuje na rzecz Skarbu procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Sumę rs. 785 wyraźnie rubli srebrem siedmset ośmdziesiąt pięć na vadium, oraz gotowizną rubli srebrem dwadzieścia na koszta ogłoszeń licytacji składam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji, sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. N. 1868 r.

(Podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1868 r.

Naczelnik Okręgu,

General-Lejtenant, Szuberski.

Naczelnik Kancelarji, Beneveni.

N. D. *4238. Inspektor Gimnazjum Realnego i Progimnazjum Żeńskiego 3-ch klasowego w Warszawie.*

Z upoważnienia JW. Naczelnika Dyrekcji Naukowej Warszawskiej, z dnia 1 Lipca r. b. Nr. 3341, podaje do wiadomości powszechnej, że w dniu 10 (22 Lipca r. b. w Kancelarji Gimnazjum Realnego przy ulicy Jezuickiej, w domu pod Nr. $^{73}/_{200}$, o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, na wykonanie robót przy zaprowadzeniu wodociągu w gmachu Gimnazjum Realnego przy ulicy Jezuickiej, oraz restauracji tegoż gmachu i lokalu Progimnazjum 3-ch klasowego żeńskiego przy ulicy Starej z własnym przedsiebiercy materjałem, stosownie do anszlagu na rsr. 2,503 kop. 63¼ oznaczonych.

Deklaracje do tej entrepryzy przedstawiane być mają w Kancelarji Gimnazjum Realnego przy ulicy Jezuickiej w dniu wyż oznaczonym, od godziny 12 do 1 z południa, po upływie zaś tego czasu żadne deklaracje przyjęte nie będą.

Anszlagi i warunki licytacyjne przejrzane być mogą każdodziennie w kancelarji tegoż Gimnazjum w godzinach biurowych.

Przystępujący do licytacji złożyć winni deklaracje opieczętowane, bez skrobania i poprawek, na właściwym papierze stemplowym napisane, w zastosowaniu się pod nieważnością do zamieszczonego przy ogłoszeniu w pismach publicznych wzoru, wyrażając w tejże literami, jaki procent odstępują od cen anszlagowych.

. o deklaracji obowiązani dołączyć vadium wyrównywające $^1/_{10}$ części sumy anszlagowej czyli rsr. 250, w gotowiznie, lub w papierach publicznych po kursie bankowym, albo kwit na takąż sumę w kasie rządowej złożoną

W godzinie na licytacją wyż oznaczonej, nastąpi otworzenie podanych deklaracji.

Konkurent odstępujący najkorzystniejszy procent dla skarbu uznany będzie za utrzymującego się przy entrepryzie.

Warszawa d. 2 (14) Lipca 1868 r.

Inspektor,

Radca Stanu, A. Bar.

Sekretarz, Smoleński.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Inspektora Gimnazjum Realnego i Progimnazjum Żeńskiego 3 klasowego w Warszawie z dnia 2 (14) Lipca r. b w N. N. Dziennika Warszawskiego zamieszczonego, podaje niniejszą deklarację, jako obowiązuję się uskutecznić zaprowadzenie wodociągu w gmachu Gimnazjum Realnego przy ulicy Jezuickiej pod Nr. $^{73}/_{200}$, oraz restauracji tegoż gmachu i lokalu Progimnazjum 3 klasowego żeńskiego przy ulicy Starej pod Nr. 1872, z własnym materjałem, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rsr. 2,503 kop. 63¼ procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta) poddając sję wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kasy N. na złożone vadium rsr. 250 (lub vadium w gotowiznie, albo papierach publicznych i jakich) załączam.

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. N. przy ulicy N.

Pisałem w N. dnia mca 1868 r.

(podpisać imię i nazwisko.)

N. D. 3873. *Магистратъ Губернскаго Города Калиша.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 18 (30) Іюля с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производится въ присутствіи сего Магистрата посредствомъ запечатаныхъ декларацій, торги на отдачу въ подрядъ починки мостовъ въ Г. Калишѣ а именно: Трибунальскаго и передъ кондиторскою въ паркѣ начиная отъ смѣтной суммы Трибунальскаго 305 руб. 2 коп. пѣшеходнаго въ паркѣ 732 руб. 77½ коп. а всего отъ 1037 руб. 79½ коп. къ декларацiи должна быть приложена квитанція казенной или Городской Касы на представленный залогъ въ количествѣ 104 руб.

Торговыя кондиціи могутъ быть пересмотрываемы въ Магистратѣ въ служебное время.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія отъ 11 Іюня с. г. за № 4271 симъ объявляю, что обязываюсь взять въ подрядъ починку двухъ мостовъ въ Г. Калишѣ а именно передъ Трибуналомъ и пѣшеходнаго передъ кондиторскою въ паркѣ за вознагражденіе руб. коп. прописью руб. коп. подвергая себя изъясненнымъ въ торговыхъ кондиціяхъ условіямъ каковыя мнѣ хорошо извѣстны, квитанцію выданную мнѣ NN. казначействомъ прилагаю и за полученіемъ таковой, въ случаѣ, если торги не останутся за мною лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ въ NN. по почтѣ прошу)

Постоянное мое жительство въ NN. писалъ въ NN. числа мѣсяца 1868 г.

(подписать имя и Фамилію)

Г. Калишъ дня 11 Іюня 1868 г.

Президентъ, (. . . . . .)

N. D. 3997. *Кампиновское Лѣсное Управленіе.*

Потому, что объявленіями отъ 4 (16) Мая с. г. напечатанными въ NN 108, 116 и 118 Варшавскаго Дневника и въ NN. 20, 21 и 22 Варшавскихъ Губернскихъ Вѣдомостей, разпубликованные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ на 1867/8 годовъ назначенныхъ отъ оценочныхъ суммъ на основаніи разпоряженія Финансовзго Управленія отъ 22 Марта с. г. за N. 5894/2692 на ¼ часть уменьшенныхъ, по неявкѣ покупщиковъ не состоялись объявляется по всеобщее свѣдѣнія, что въ здѣшнемъ Управленіи въ дер. Грабине въ 10 верстъ отъ г. Блоня. Помянутые изустные торги (in plus) на условіяхъ прежде объявленныхъ будутъ производиться, начиная съ 11 часовъ утра во вторичныхъ срокахъ и отъ оценочныхъ суммъ слѣдующихъ:

Числа 17 (29) Іюля сего года.

1. Въ участкѣ Крживагура, I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1867 г., отъ суммы 1,820 р. 75 коп.

2. Въ участкѣ Крживагура I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 1,725 р. 50 коп.

3. Въ участкѣ Цисове, I. округѣ, лѣсос. на 1867 г., отъ суммы 969 р. 24 коп.

4. Въ участкѣ Цисове, I округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 596 рублей 15 коп.

Числа 18 (30) Іюля с. г.

5. Въ участкѣ Рыбишевъ, I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1868, отъ суммы 1321 рублей 74 коп.

6. Въ участкѣ Домбровка, I округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 817 руб. 10 коп.

7. Въ участкѣ Горки I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1867 г., отъ суммы 858 руб. 32 коп.

8. Въ участкѣ Горки, I. округѣ, лѣсос. на 1868 г. отъ суммы 624 руб. 83 коп.

Числа 19 (31) Іюля сего года.

9. Въ участкѣ Замчиско, I. округѣ, лѣсосѣк на 1867 отъ суммы 2,111 рублей 19 коп.

10. Въ участкѣ Замчиско, I. округѣ, лѣсосѣкъ на 1868 г., отъ суммы 2,730 рублей 96 коп.

Желающіе торговатся обязаны представить залоги, наличными деньгами или другими правительствамъ гарановаными, принимаемы въ залоги билетами въ размѣрѣ 10 части вышеозначенныхъ оценочныхъ суммъ; но состоящимъ при торгахъ представленные ими залоги немедленно будутъ возвращенные. Прочія условія въ здѣшнемъ Управленіи разсматривать, а дерево въ лѣсу видѣть могутъ, желающіе ежедневно, исключая праздничныхъ дней.

дер. Грабина, Іюня 15 (27) дня 1868 г.

Старшій Надлѣсничій, Хржановскій

N, D. 4218. Sekwestrator Powiatu Kolskiego.

Na mocy decyzji J. O. Księcia p. o. Gubernatora Kaliskiego z dnia 23 Czerwca r. z. Nr 4073 i rozporządzenia Zarządu Powiatowego Kolskiego z dnia 1 Maja r. b. Nr. 5168, podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 1 (13) Sierpnia r. b. o godzinie 12 w południe na gruncie wsi Bylice, przy głównej szosse warszawsko-kaliskiej, w gminie Czołowo, Powiecie Kolskim, Gubernji Kaliskiej leżącej, odbędzie się głośna in plus licytacja sprzedaży osady włościańskiej b. sołtysa tejże wsi Franciszka Swidera własnej, a za zrządzony przezeń defekt w podatkach skarbowych zasekwestrowanej.

Opis tej osady jest następujący:

Osada włościańska pod Nr. 15 we wsi Bylice gminie Czołowo, na niej znajduje się pół domu drewnianego słomą krytego i połowa takiejże stodoły, obejmuje przestrzeni: pod zabudowaniami prętów 221, gruntów ornych żytnich dobrych mórg 13 pręt. 14½, łąk raz siecznych mórg 2 prętów 266½, wygonu prętów 135 i nieużytku prętów 70, ogółem mórg 17 prętów 107 miary nowo warszawskiej. Częściowe zasiewy tylko na niej są, a mianowicie: oziminy mórg 3¼ i jarzyny mórg 1¼, reszta pozostaje w ugorze.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 300, jako szacunku przez biegłych ustanowionego, a przystępujący do takowej, złożą wadjum rsr. 75 i przepisane prawem świadectwo że należą do stanu włościańskiego. Vadia te i świadectwa, przyjmowane będą w dniu licytacji od godzinny 9 rano i nieutrzymującym się przy kupnie, zaraz po odbytej licytacji zwracane, nabywca zaś osady przy podpisie protokółu licytacyjnego reszte zalicytowanej sumy do złożonego vadium dokompletuje, pod skutkami utraty zaliczonego vadium, oraz ogłoszenia i odbycia powtórnej na koszt i risiko jego licytacji.

Osadę wzmiankowaną w każdym czasie na gruncie za zgłoszeniem się do miejscowego sołtysa jako dozorcy obejrzeć, o dalszych zaś warunkach w urzędzie wójtowskim w Czołowie i w Kancelarji podpisanego Sekwestratora w mieście Kole pcinformować się można.

Koło d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r.
Radziński.

N. D. 4234,

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w domu pod Nr. 511 zamieszkały jako popierający sprzedaż w drodze działów nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1080 położonej, do Apolonji i Julji z Gaduszewskich siostr zamężnych Nowickich należącej i hypotecznie na ich imie uregulowanej, zawiadamia i ogłasza: iż z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Warszawskiego d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1866 r., pomiędzy Apolonjo z Gaduszewskich Michała Nowickiego obywatela małżonką, współwłaścicielką nieruchomości Nr. 1080 w Warszawie położonej, zaś w Pradze pod Warszawą pod Nr. 402 zamieszkałą, przez Grobickiego Mecenasa stawającym, przeciwko.

Julji z Gaduszewskich Stanisława Nowickiego obywatela małżonce, w asysteneji i za upoważnieniem męża swego czynić winnej w Pradze pod Warszawą pod Nr. 402 zamieszkałej z drugiej strony zapadłego.

Dział i sprzedaż w drodze działów nieruchomości Nr. 1030 w Warszawie położonej nakazującego, oraz biegłych, celem dania opinji o niepodzielności jej w naturze wyznaczającego i do kierowania czynnościami działowemi członka z grona swego delegującego, że

Nieruchomość Nr. 1080 w Warszawie przy ulicy Twardej a raczej przy placu Grzybowskim zwanym położona składająca się:

1. Domu frontowego masiv murowanego o parterze i piętrze pokrytego dachówką.
2. Oficyny masiv murowanej o parterze i piętrze pokrytej cynkiem.
3. Mikwy czyli domu dla kąpieli starozakonnych z łazienkami, krytego blachą.
4. Oficyny masiv murowanej o parterze i dwóch piętrach blachą pokrytej.
5. Oficyny masiv murowanej o parterze i dwóch piętrach blachą pokrytej.
6. Domu częścią w ziemi częścią nad ziemią blachą pokrytego.
7. Drugiego podobnego domku.
8. Studni z pompą.
9. Komórek z drzewa w słupy murowane o parterze i piętrze.
10. Przystawki na schody blachą pokrytej.
11. Kuczki drewnianej blachą pokrytej.
12. Komórek z kloakami o parterze i piętrze blachą pokrytych.
13. Komórek po za mikwą z drzewa postawionych blachą pokrytych.
14. Komórek z drzewa.
15. Bruku.
16. Gruntu łokci kwadratowych 5410 ogólnej rozległości mająca, sprzedaną zostanie przez publiczną licytację w drodze działów.

Biegli mianowani do oszacowania powyżej wymienionej nieruchomości, szacunek jej postanowili na rs. 83,993 kop. 89.

Oszacowanie to wyrokiem Trybunału Cywilnego d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1867 r. zapadłym, potwierdzone zostało.

Do odbycia sprzedaży delegowanym jest W-ny Lewandowski Asesor Trybunału Cywilnego Warszawskiego i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. pod Nr. 549, odbyło się już w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) 1867 r., pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a

W dniu 19 (31) Stycznia 1868 r. o godzinie 9½ rano, odbędzie się druga publikacja a zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzane być mogą u W-go Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. i u podpisanego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Licytacja nieruchomości powyżej powołanej zacznie się od sumy rsr. 83,993 kop. 89 jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1867 r.
Ksawery Chraszczewski, Patron.

Po odbyciu drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia delegowany Asesor Trybunału decyzją swą w dniu 19 (31) Stycznia 1868 r. zapadłą, termin do ostatecznego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na dzień 19 (31) Marca 1868 r. godzinę 4 po południu wyznaczył, w którym to terminie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, przed W. Lewandowskim Asesorem Trybunału delegowanym, sprzedaż rzeczonej nieruchomości odbędzie się.

Licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 83,993 kop. 89. Na vadium złożyć należy rs. 3,000.

Warszawa d. 31 Stycz. (12 Lutego) 1868 r.
Ksawery Chraszczewski, Patron.

Termin powyższy dla braku konkurentów odbytym być nie mógł i dla tego Apolonja z Gaduszewskich Michała Nowickiego obwatela małżonka, wystąpiła z akcją przed Trybunał o zniżenie szacunku tej nieruchomości o ¼ część. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 5 (17) Czerwca 1868 r. zapadłym, zniżył szacunek nieruchomości Nr. 1080 o ¼ część i postanowił, iż licytacja w terminie ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości zaczynać się będzie od sumy rs. 62,995 kop. 41¾. Następnie Asesor delegowany wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 19 (31) Lipca godzinę 5½ po południu, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w wydziale I-ym.

Na vadium złożyć należy rs. 3,000.

Warszawa d. 28 Czer. (10 Lipca) 1868 r.
Ksawery Chraszczewski Adwokat.

N. D. 4236. W zastosowaniu się do art. 960 K. P. S. wiadomo czynię, iż

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Nowolipki pod Nr. 2385*b* w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II położona, składająca się.

a) Z kamienicy od frontu masiv murowanej o parterze i trzech piętrach blachą żelazną krytej.

b) Dwóch oficyn murowanych trzypiętrowych blachą krytych.

c) Komórek z drzewa w 2-ch oddziałach blachą krytych.

d) Wozowni, stajen i kloak murowanych, blachą krytych.

e) Studni cembrowanej.

f) Śmietnika i parkanów z drzewa.

g) Bruku w podwórzu łokci kwadr. 1111 i

h) Gruntu pod całą posesją łokci kwadr. 2941 przez biegłych na rs. 51.497 kop. 8½ oszacowana, w drodze działów pomiędzy jej współwłaścicielami Heleną z Buchwejtzów Naftala Hersza Borowskiego małżonką, w asystencji męża czyniącą, wraz z mężem pod Nr. 2286 zamieszkałą i Majerem Soffą pod Nr. 2385*B* zamieszkałym, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 11 (22) Listopada 1867 r. zapadłym nakazanych, przez publiczną licytacją przed W. Andrzejem Kokowskim Asesorem Trybunału delegowanym, w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą sprzedaną będzie.

Po odbyciu w dniu 12 (24) Kwietnia 1868 roku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do 2 ich publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości, oznaczonym jest na dzień 24 Maja (5 Czerwca) r. b. na godzinę 1¾ z południa i ten w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału IV w Warszawie przy ulicy Długiej w domu pod Nr. 549 odbędzie się

Warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału IV i u podpisanego Patroną sprzedaż popierającego w Warszawie pod Nr. 2241*a* mieszkającego.

Warszawa dnia 13 (25) Kwietnia 1868 r.
Wincenty Muszalski, Patron.

Po odbyciu w terminie powyższym przygotowawczego przysądzenia, w którym z chęcią nabycia nikt się nie zgłosił, termin do 3 ej publikacji warunków sprzedaży, a zarazem ostatecznego przysądzenia na dzień 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r. na godzinę 2 z południa oznaczony został, w którym licytacja w miejscu posiedzeń Trybunału tak jak wyżej od sumy rsr. 51,497 kop. 8½, jako szacunku przez biegłych wynalezionego zaczynać się będzie.

Warszawa dnia 3 (15) Czerwca 1868 r.
Wincenty Muszalski, Patron.

Gdy w terminie powyższym nikt z chęcią nabycia nie zgłosił się, przeto Trybunał wyrokiem w dniu 23 Czerwca (10 Lipca) r. b. wydanym, taksę tej nieruchomości o ⅓ część zniżył i licytację od ⅔ szacunku to jest od rs. 34330 kop. 5½ odbyć nakazał i nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 12 (24) Lipca r. b. na godzinę 2 z południa oznaczył, w którym licytacja od powyższej sumy w miejscu posiedzeń Trybunała jak wyżej zaczynać się będzie.

Warszawa dnia 1 (13) Lipca 1868 roku.
Wincenty Muszalski, Patron.

N. D. 4232. Извѣщаю: что законно занятое движимое имѣніе, ясеновые, ольшовые и сосновые, а именно, кроваты, скафы, кресла, столъ, бричка, возъ и т. п. предмѣта въ Варшавѣ на торгѣ публичномъ именуемымъ новый Гржибовъ или Витковскій, Іюля 5 (17) дня б. г. въ 12 часовъ полдня черезъ общимъ аукціономъ проданы будутъ.

И. *Курманъ*, Судебный Приставъ.

* * *

Podaję do wiadomości: że prawnie zajęte ruchomości, jesionowe, olszowe, i sosnowe jako to: łóżka, szafy, komoda, krzesła, stół, bryczki i wóz i t. p. przedmiota, w Warszawie na targu publicznym nowy Grzybów czyli Witkowski zwanym, w dniu 5 (17) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną. J. *Kurman*, Komornik.

N. D. 4228. Законно описанные за долгъ а именно: шуба сукномъ покрытa, 8 (20) Іюля с. г. въ 10 часовъ утра за Желѣзною брамою, того же дня въ 11 часовъ утра, ясеновые мебели, зеркало, на Гржыбовѣ въ Варшавѣ и 15 (27) с. м. въ 12 часовъ утра сахаръ, билярды, зеркало, кухонные посуды, на площади въ г. Радиминѣ, будутъ проданы съ публичнаго торгз.

Поплавскій, Судебный Приставъ.

* * *

Prawnie zajęte ruchomości, jako to: futro niedźwiedzie suknem kryte, w dniu 8 (20) b. m. i r. o godzinie 10 z rana, za Żelazną-bramą, w tymże dniu o godzinie 11 rano, meble jesionowe, lustro, na targu Grzybów w Warszawie, i w dniu 15 (27) b. m. o godzinie 12 w południe, cukier, bilardy, lustro, rondle w mieście Radyminie, sprzedane zostaną przez publiczną licytację.

Warszawa d. 2 (14) Lipca 1868 r.
Popławski, Komornik.

N. D. 4231. Извѣщаю что: Іюля 4 (16) с. г. въ 11 часовъ утра, на торгѣ имѣнуемымъ за Желѣзною брамою и Іюля 5 (17) дня т. г. въ 12 часовъ полдня на торгѣ подъ Трема Крестами въ Варшавѣ законно занятое движимое имѣніе, а именно: ясеновые, орѣховые, сосновые, березовые и съ краснаго дерева т. е. скафы, кресла, столы, комоды, ширмы, канапа, стулья и т. п. разные вещи; тоже платья мужескіе и товары черезъ общимъ аукціономъ будутъ проданы.

И. *Курманъ*, Судебный Приставъ.

* * *

Podaję do wiadomości: że w dniu 4 (16) Lipca r. b. o godzinie 11 z rana, na targu publicznym za Żelazną bramą i 5 (17) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe na targu pod trzema krzyżami w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości jesionowe orzechowe, sosnowe, brzozowe, i machoniowe jako to: szafy, krzesła, stoły, komody, sekretarka, parawan, kanapy, fotele, sofy i t. p., różne przedmiota, garderoba mezka oraz towary, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman, Komornik.

N. D. 4230. По судебному взысканію занятые вѣщи а именно ясеновая и краснаго дерева мебель, часы, столы, корзвать, разныя товары и т. п. въ Варшавѣ на торговой площади за Желѣзною брамою 4 (16) и 5 (17) дня Іюля с. г. въ 10 часовъ утра, будутъ проданы посредствомъ публическихъ торговъ.

Карвовскій, Судебный Приставъ.

* * *

Wiadomo czynię: iż prawnie zajęte objekta jako to: meble jesionewe i machoniowe, zegary, stoły, łóżka, różne towary i t. p., w Warszawie na placu targowym za Żelazną-bramą, w dniu 4 (16) i 5 (17) Lipca r. b. o godzinie 10 z rana przez publiczną licytację sprzedane będą.

Karwowski, Komornik.

N. D. 4239. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble jesionowe, machoniowe, zegary, lustra, lampy i t. p., w dniu 5 (17) Lipca r. b. o godzinie 10 rano na targu Stare Miasto, w tymże dniu o godzinie 11 rano na Sewerynowie, w dniu 8 (20) Lipca r. b. o godzinie 10 rano na Grzybowie, w tymże dniu o godzinie 12 w południe, w d. 9 (21) Lipca r. b. o godzinie 10 rano w domu pod Nr. 616 przy ulicy Danielewiczowskiej, w dniu 10 (22) Lipca r. b. o godzinie 10 rano pod Trzema Krzyżami w Warszawie, przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Markiewicz, Komornik.

N. D. 4229. W moc wyroku Trybunału w Łomży z dnia 21 Maja (2 Czerwca) 1864 r. wydanego, na żądanie Marjanny Godyńskiej, wzywa się tych, którzy mogą mieć pretensję do Ignacego Godyńskiego byłego Komornika przy Trybunale w Łomży z jego urzędowania, ażeby w ciągu trzech miesięcy od dnia dzisiejszego takowe w Księdze Hypotecznej nieruchomości miejskiej tu w mieście Łomży pod Nr. 247 Wykazu Hypotecznego, na zapisanej kaucji, objawili, gdyż po upływie tego czasu, kaucja z hypoteki wykreśloną będzie.

Łomża d. 18 (30) Maja 1868 r.
Marjan Śmiarowski Patron.

N. D. 4240. W dniu 5 (17) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe, na targu Muranów w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: stół, komoda jesionowa, serwantka topolowa, lustro w ramach złoconych i łóżko machoniowe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Marcelli *Rzewnicki*, Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 4073.

KSIĘGARNIA S. H. MERZBACHA
W WARSZAWIE,
wystawia jeszcze 16-tą i 17-tą serję książek na sprzedaż.

16-ta. Dzieła historyczne i Podróże.

1.	**Tripplina** Dra, Powrót z Berezyny, opowiadanie Antoniego Hr. Lanckorońskiego	Rsr. 1	kop. 35
2.	**Tripplina** Dra, Podróż do Skandynawji odbyta w roku 1855, 2 tomy	„ 1	„ 35
3.	**Litwa,** pod względem starożytnych zabytków, obyczajów i zwyczajów, skreślona przez Ludwika z Pokiewia	„ 2	„ 25
4.	**Kraszewski** I. J. Sztuka u Sławian, szczególnie w Polsce i Litwie przedchrześcijańskiej	„ 2	„ —
5.	**Kremer** Józef. O Tryptyku z wystawy archeologji Krakowskiej.	„ —	„ 50
6.	**Nowakowski** Franciszek, Źródła do dziejów Polski, 2 tomy	„ 4	„ 10
7.	**Dykcjonarz** biograficzny powszechny czyli krótkie wspomnienie żywotów ludzi wsławionych cnotą, mądrością, przemysłem, męztwem, wynalazkami, błędami, 1 tom wielki.	„ 7	„ 50
8.	**Dikkensa,** Zarysy Ameryki	„ —	„ 75
9.	**Chateaubrianda,** Pamiętniki pogrobowe, 9 tomów	„ 6	„ —
	Cena powyższych 9 dzieł wynosząca	Rsr. 25	kop. 80

zniża się na Rs. 9, pojedyncze dzieła sprzedają się za połowę dawnej wartości.

17-ta. Romanse i Powieści.

1.	**Pługa,** Pamiątki domowe	Rsr. 1	kop. 35
2	**Tripplin** Dr., Lunatycy, czyli przepowiedziane nieszczęścia, 2 tomy.	„ 1	„ 80
3.	**Kraszewski** I. J, Choroby wieku. Studjum patologiczne, 2 tomy	„ 1	„ 80
4.	**Andrzejewski,** Ramoty starego Detinka o Wołyniu, 4 tomy	„ 2	„ —
5.	**Kaczkowski** Zygmunt, Rozbitek, powieść, 3 tomy.	„ 4	„ —
6.	**Korzeniowski** J., Złote Kajdany, Tragi-komedja w 5 aktach	„ —	„ 75
7.	Pismo zbiorowe wileńskie na rok 1859	„ 3	„ —
8.	„ „ „ „ „ 1862	„ 2	„ —
9.	**Kraszewski** I. J., Resztki życia, 4 tomy	„ 4	„ —
10.	**Stove,** Chatka ojca Toma, czyli życie murzynów, 2 tomy	„ 2	„ 50
11.	**Zachariasiewicza,** Renata, powieść	„ 1	„ 50
12.	**W. R.,** Lekarz w małem miasteczku, 2 tomy	„ 1	„ 20
	Cena dotychczasowa powyższych 12 dzieł	Rs. 25	kop. 90

zniża się na Rs. 8 kop. 50; pojedyncze zaś dzieła sprzedają się za połowę ceny.

Księgarnia wszelkie obstalunki **odsyła franco,** i na żądanie każe książki oprawiać pięknie i trwale po cenach najumiarkowańszych.

N. D. 3635. **Dwa dowody na zastawione w Banku Polskim kosztowności:** jeden za Nr. 25,225 na rzecz Jana Suskiego, drugi za Nr. 25,936 na rzecz Marji Ikonnikow udzielone, **zaginęły.** Nieprawny posiadacz złożyć je zechce na ręce Jana Suskiego Rządcy domu Nr. 1229, zwłaszcza, gdy żadnego z nich użytku z powodu już dopełnionego w Banku Polskim zastrzeżenia, osiągnąć nie zdoła. 2—7104

N. D. 4260. *Sprostowanie.*

W Nr. 113 i 136 Dziennika Warszawskiego, w obwieszczeniu o poszukiwanych listach zastawnych i kuponach, dopuszczone zostały pomyłki, a mianowicie: zamiast numeru listu lit: *d.* 119766 powinien być zamieszczony 129766, zamiast litera *c.* 233291 numer 233201, zamiast kuponu lit. *c.* 216737 powinien być zamieszczony numer 216735.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.